

پارسه پاسارگاد

Parsa Pasargadae World Heritage site Newsletter

سخن هدیر متنول

لوتوسون؛ گل قطعه ای جدید از ورودی برج سکنی پاسارگاد /
پاسارگاد در نوشتۀ های جهانگردان و سفرنامه نویسان

گوارش؛ معروفی کارگاه های قالب حافظت و مرمت در پاسارگاد /
کاوش های باستان شناسی در محوطه باستانی پاسارگاد /

...

...

مرمت هاون و بشقاب سکنی مربوط به دوره هخامنشی /

فصل سوم کاوش آب راهه های زیر آذینی تخت جمشید و ...

یادمان

دریچه؛ روز جهانی صلح

پیشنه؛ ستون های تخت جمشید در بروزی های فردیش گرفته

چارسو؛ معروفی دیبا پیش پاسارگاد افته برداری و فن آوری های اسکن

سه بعدی در مستندگاری آثار تاریخی / اهمیت ساخت ماقبت بناهای تاریخی /

بروزی چالش های شهرهادر سلیمان و اوانه واهکار و ...

یادداشت؛ توسعه اقتصاد محلی

گفتگو؛ مهر های استماعی و استوانه ای در زمان هخامنشیان

صفحه آخر؛ کفان؛ اسلحه ملی ایرانیان

همید قدایی
مدیر پایگاه میراث جهانی پاسارگاد

**اصل "نگهداری" محوطه های تاریخی
در پرتو "دانش و آموزش"**

موضوع حفاظت در محوطه های جهانی پاسارگاد و تخت جمشید هنوز راهی دراز در پیش دارد. پیمودن این مسیر نه فقط به اعتبار مالی بلکه به دانش و حکمت، دست یافتنی است. خوشبختانه دانش حفاظت نسبت به دهه های گذشته هم در مبانی و هم در فنون اجرایی دستخوش تحولی شکرف بوده است. موضوع نگهداری محوطه های میراثی و از جمله این دو محوطه میراث جهانی است، زیرا پایداری بلند مدت آثار سنگی را هدف قرار می دهد.

امروزه موضوع نگهداری به ویژه با توجه به مواردی از قبیل تغییرات آب و هوایی، توسعه اقتصادی و صنعتی و نگرانی های ناشی از ازدیاد نرخ فرسایش در آثار، اهمیت والایی یافته است.

به جرات می توان منابع میراثی در محوطه های پاسارگاد و تخت جمشید را از جمله ناشناخته ترین منابعی دانست که نگهداری از آن علاوه بر شناخت مشکلات فیزیکی آثار، با ژرفایی از روابط و پیچیدگی های درونی و مفهومی نیز روبروست. نگهداری، امری است بیوسته و اگر چه در ظاهر کالبد و فیزیک آثار را هدف قرار می دهادما در لایه های عمیق تر ضامن بقای ارزش و محتوای درونی آثار است.

به واقع با نگهداری صحیح نه فقط کالبد بیرونی آثار، بلکه جوهره و مفاهیم درونی آن نیز مورد صیانت قرار می گیرد.

اصل "نگهداری" از دانش تغذیه می گردد و با آموزش به ثمر می نشینند؛ بنابراین به این دو بال قدرتمند برای بالندگی محوطه ها و انتقال صحیح وهره میراثی به آینده گان نیازمند است.

مسعود رضایی منفرد
مدیر پایگاه میراث جهانی تخت جمشید

به مناسبت روز جهانی صلح

صلح سرشار لزوریشه مای عمیق اخلاقی و انسانی است که در فرهنگ غنی ایرانیان به وفور می توان جست

آنچه که از گذشته ای ایرانیان چه در ادبیات، زندگی مشاهیر، سبک زندگی مردم، نقوش تاریخی همچون نقش بر جسته های آثار تاریخی تخت جمشید و مهم تر از آن منشور کوروش بر می آید نشان از آن دارد که ایرانیان همواره به دنبال صلح بوده اند و حضور مسالمت آمیز اقوام و ملل تحت تابعه ایران در آن زمان، بیانگر این است که همزیستی تاریخی این کشور از سایه های کهنی برخوردار بوده است. بی شک میراث فرهنگی ایران مالامال از عناصری است که می توان با افتخار به آن بالید. سهم روحيه ای صلح جوانه در این سرزمین از گذشته تا کنون با وجود کشمکش های جهانی، بسیار زیاد بوده از این رو باید در روزگاری که حقیقت مسلم رؤیای صلح برای داشتن جهانی آرام و بدون تنش پا را فراتر گذاشته و به یک گفتمان جهانی تبدیل شده است، نقش تأثیر گذار و ممتاز میراث فرهنگی را بر جریانات و تحولات اجتماعی جامعه بشریت برای دستیابی به صلح واقعی و اذعان این حقیقت که ایرانیان همواره به دنبال برقراری صلح بوده و ملتی صلح جو هستند نباید از نظر دور داشت. میراث فرهنگی ثروتی تمام نشدنی است به شرط آنکه حافظه تاریخی مردمان تقویت شود و فرهنگ و سنت یادآوری گردد. این مهمترین گام برای سوق دادن ذهن عمومی هر ملتی با پیشینه ای تاریخی غنی اش، به مقوله صلح است. صلح از جمله مفاهیم جدید در گفتمان جهانی و گفتمان های فکری و فرهنگی است. مطالعات صلح یکی از انواع مطالعات جدیدی است که از سال ۱۹۹۰ به بعد به شکل جدی مطرح شده است.

بسی شایسته است از یک سو به آموزه های صلح طلبی که در گوشه گوشه ای آثار میراث فرهنگی ایران از زمان باستان وجود داشته، به خود بالید و از سوی دیگر شایسته تر آنکه به واسطه داشتن این پیشینه با دانش صلح آشنا شد رؤیای آن را در سر پروراند و در به کار گیری آن همت گماشت. دانشی که در صدد بهبود شرایط جهانی برای همگان است و رفاه انسان و جامعه بشریت را در نظر دارد. صلح سرشار از ریشه های عمیق اخلاقی و انسانی است که در فرهنگ غنی ایرانیان به وفور می توان جست.

کشف قطعه‌ای جدید از ورودی برج سنگی پاسارگاد

لشیون پیلانه دکتری پاستان شناس
و عضو شورای فنی پارسه - پاسارگاد

در جریان فعالیت کشاورزی در محدوده زمین‌های واقع در باروی شمالی محوطه میراث جهانی پاسارگاد در بهار سال ۱۳۸۵ بخش‌هایی از یک در سنگی بدست آمد که با توجه به اندازه‌های آن تنها می‌توانست به بنای برج سنگی پاسارگاد تعلق داشته باشد. این کشف در حالی بود که بیش از ۵۰ سال پیش نیز قطعه‌ای دیگر با اندازه‌های مشابه اما کوچک‌تر از تختگاه بدست آمده بوده که برای بازسازی ورودی برج پاسارگاد مورد استفاده دیوبود استر و ناخ قرار گرفته بود.

نقش تاریخ گذاری ابزار شانه‌ای در سنگتراشی ایران و لیدیه برای تمایز ساخته‌های زمان کوروش بزرگ در پاسارگاد از دوره‌های پس از آن، کشف اتفاقی دو قطعه در سنگی متفاوت از یکدیگر از ورودی برج و البه وجود متن نوشته بیستون و شرح رویدادهای پس از مرگ کوروش بزرگ و کمبوجیه تا سرکوب گنومات و دیگر شورشیان هر یک به نوبه خود و در کنار یکدیگر در تحلیل و نتیجه گیری ما از کار کرد نخستین برج سنگی پاسارگاد از اهمیت اساسی برخوردار بوده اند.

همچنین کشف بخش‌هایی از آتشدان‌های سنگی در کنار حل موضوع مهم چگونگی تهییه هوای اتاقک برج پاسارگاد به هنگام پسته بودن درهای سنگی دو لنگه که از راه برش‌های عمودی بالای هر یک از لنگه‌ها و کوتاه‌تر بودن درهای سنگی از چارچوب ورودی امکان پذیر می‌شده است به خوبی برکار کرد اتاقک برج به عنوان محلی برای نگهداری و سوختن دائمی آتش شاهی تأکید و اشاره دارد. اگرچه این کار کرد به

هیچ عنوان انکار‌کننده انجام مراسم تاج بخشی در محل اتاقک برج و در جریان یک مراسم آیینی که آتش بی‌شک نقشی محوری در آن داشته است، ندارد.

سنگ بیستون به ما می‌گوید که گنومات در تاریخ ۲۰ اسفند سال ۵۲۲ پیش از میلاد سر به طغیان برداشت و در ۷ مهرماه همان سال سرکوب و کشته شد. هر چند سرکوب سایر شورش‌ها در سراسر شاهنشاهی تا پاییز سال بعد ادامه پیدا کرد، به همین جهت سال ساخت سنگ نوشته بیستون را باید به یک سال پس از این ماجرا در ۵۲۰ پیش از میلاد مربوط دانست. در رابطه با دلایل شورش گنومات دو رویکرد اساسی مطرح گردیده است.

نخست این که شورش گنومات را باید در چارچوب طغیان یک مغ زردشی و در راستای یک درگیری و برخورد درون مذهبی بررسی کرد یا بر عکس تلاش بدنۀ ای از مغ‌ها برای سرکوب و خاموش سازی زردشی گری ای که با کوروش بزرگ قدرتمند شده بود.

با توجه به تعریف کاربری بنای برج سنگی پاسارگاد به عنوان آتشگاه دودمان هخامنشیان، تعرض، خاموش کردن آتش مقدس و تخریب بنای آتشگاه‌تها یک مفهوم روش و نمادین می‌توانسته به همراه داشته باشد و آن چیزی نیست

جز طغیان علیه رونق
زردشی گری در
زمان کوروش بزرگ.

پاسارگاد در نوشته های جهانگردان و سفرنامه نویسان

فاطمه صعیبی
کارشناس، دلیلکاره میراث جهانی پاسارگاد

دبروین در سال ۱۷۰۶ چنین جزئیات جالبی را ارائه نکرده، ولی حداقل این تردید را در مورد نام آرامگاه مطرح کرده که چگونه حضرت سلیمان که هرگز سرزمین مقدس را ترک نکرده بود در سرزمینی با این فاصله دور به ساختن مقبره ای به افتخار مادر خود اقدام کرده است. با شروع قرن ۱۹ اکتشاف ها سرعت بیشتری گرفت. جیمز موریه در سال ۱۸۰۸-۹ میلادی برای اولین بار به توصیف بنای‌های گوناگون پاسارگاد می‌پردازد. وی نخستین کسی است که با توجه به شباهتی که آرامگاه از نظر شکل، به توصیفات نویسنندگان باستانی از مدفن کوروش دارد، می‌پردازد. او نظریه تعلق آرامگاه به کوروش را مطرح و خود رد می‌کند. زیرا وی معتقد بود که پاسارگاد نمی‌تواند تا این حد در سمت شمال قرار گرفته باشد.

سر ویلیام اوزلی در بازدید خود در سال ۱۸۱۱ با ترسیم طرح‌های احتمال همزنانی ستگ نیشته‌های میخی پاسارگاد با تخت جمشید را مطرح کرد. اولین کسی که هویت جدید آرامگاه را پذیرفت، گرونفند آلمانی بود که نظریه وی در سال ۱۸۱۸ به چاپ رسید. در همین زمان سر رایرت کرپورتر که با صداقت بحث موریه را به عنوان منبع اصلی شناسایی خویش ذکر کرده است. مهم ترین هدیه کرپورتر در این زمینه طرح‌های اوست و داشتماندان امروزی برای این طرح‌ها دین بزرگی به وی دارند:

مطالعه خوب و متناسب مرد بالدار و برخوردي روشن با آرامگاه کوروش، در هر دو طرح آزادی عمل محاسبه شده ای به کار رفته که ما را به احتیاط در برخورد با آنها و ای دارد. در طرح انسان بالدار، وی به وضوح و عمد به ترمیم نقش از پهنهای بازوها به بالا دست زده تا تصویر بهتری را از ترکیب اصلی ایجاد کند. همچنین سقف خربشته ای بی عیب و نقص آرامگاه در طرح وی به روشنی غیر واقعی است. چهارمین برسی انجام شده توسط کلاودیوس ریچ به وضوح نمایشگر تأثیر یغما زمانه در سال ۱۸۲۱ بر این بنا است. بعد از وقفه ای تقریباً بیست ساله در این قبیل بازدیدها، طرح های سال ۱۸۴۰ تکسیه و همچنین طرح های دقیق تر فنلاندن و کشت مربوط به سال بعد از آن، مدارک ارزشمندی را به وجود آورد که هنوز معتبر است. تکسیه اولین طرحی بود که به عنوان مثال در صدد تهیه نقشه ها و پرشهای واقعی آرامگاه کوروش برآمد.

ترسیم آرامگاه کوروش طرح فلاندن

(منبع تصاویر: سفرنامه فنلاندن و کست، اوتن فنلاندن و پاسکال گست)

اولین عکس هایی که از پاسارگاد برداشته شده، به اشتولتز مربوط است که در سال ۱۸۷۸ میلادی از محوطه های باستانی مهم فارس دیدار کرد. این عکس ها مدرک معنی داری است که در آن برای اولین بار با از دست رفتن کتیبه میخی بالای مجسمه انسان بالدار مواجه می شویم و از فروریختن آخرین بقایای دیوار نزدیک به گوشه پشت ساختمان برج سنگی آگاه می شویم. سه سال بعد، بازدید مارسل دیولافوا از پاسارگاد باعث فراهم شدن آخرین مجموعه بزرگ طرح و عکس قبل از سال ۱۹۰۰ میلادی شد. دیولافوا گاهی به غلط و گاهی با تعصب، سهم انتقادی خویش را ادا کرده است. همان طور که کورزن نشان داده، دیولافوا در استفاده از منابع دقت به عمل نیاورده و برداشت وی از شواهد ساختاری و منطقه های عجولانه بوده است. کارهای کورزن را نسبت به کارهای هر هنرمند یا معماری که قبیل از وی بوده، باید با چشم دیگری نگاه کرد. قابل ستایش است که کورزن از تک تک ویرانه ها بازدید کرده، دیواره ها و اتاق ها را به دقت مساحی کرده و گزارش کوتاهی از وضعیت هر بخش از این مجموعه در سال ۱۸۸۹، که زمان بازدید اوست، ارایه داده است.

ارنست هرتسفلد، اولین کاوشگر این محوطه باستانی بود که مرحله جدیدی را در تحقیقات آغاز کرد. او اولین بازدید خود از پاسارگاد را در سال ۱۹۰۵ به عمل آورده و در سال ۱۹۴۱ با انتشار کتاب "ایران در شرق باستان" هنوز در حال بررسی یافته های خود بود. قدیمی ترین کارهای وی شامل مقاله های منتشر شده اش در مورد پاسارگاد است، که بلاعده مطالعات مشترک با فریدریش سار درباره بنای منفردی چون برج سنگی، مجسمه انسان بالدار و آرامگاه کوروش دنبال شده است.

کاوش های هرتسفلد در پاسارگاد به مدت شش ماه از آوریل تا سپتامبر سال ۱۹۳۸ طول کشیده است. دومین کاوشگری که خود را با پاسارگاد و آنجه در اطراف آن وجود دارد، در گیر کرد سراورل استین جهانگرد و کاشف دانشمند بود.

در زوئن ۱۹۳۴ در بحبوه سفری طولانی و دشوار در فارس، او و نقشه بردارش محمدایوب خان نقشه ای را ترسیم کردند که برای مدتی طولانی دقیقترین نقشه داشت پاسارگاد به حساب می آمد.

در سال بعد از آن وقتی اشمیت کاوشگر تخت جمشید، به دنبال بررسی هوایی بسیار مهمش شروع به تحقیقات میدانی مختصه در پاسارگاد کرد. بنای های مهم دوره هخامنشی تحت مراقبت بهتری قرار گرفت.

منابع:

- پاسارگاد، دیسوید استروناخ
- پاسارگاد، علی سامی
- آرامگاه کوروش و بارهای فارس
- سفرنامه، چیمز موریه
- مسافت دیولافوا در ایران، شوش، کلده
- فارمنامه، ناصری

تصویر آرامگاه توسط اشمیت

(منبع تصویر: تخت جمشید آ، اریش ف - اشمیت)

معرفی کارگاه های فعال حفاظت و مرمت در محوطه میراث جهانی پاسارگاد

استر و ناخ که نمای تپه را مخدوش نموده بود به پایین انتقال یافته است. همچنین با انتقال بالغ بر ۱۰۰۰ عدد خشت به بالای تپه، تاکنون ۴۰ درصد از طرح حفاظت از دیواره ها به انجام رسیده است.

کارگاه تولید خشت مرمتی

این کارگاه با هدف فراهم آوردن خشت های حفاظتی که در بخش های مختلف مجموعه استفاده می گردد، از اواسط خردادماه سال جاری راه اندازی شد. در این کارگاه تاکنون ۴۰۰۰ عدد خشت در ابعاد $35 \times 35 \times 100$ جهت تثبیت پایه های پوشش حفاظتی در گاه های کاخ اختصاصی، و ۱۰۰۰ عدد خشت در ابعاد $20 \times 40 \times 10$ جهت حفاظت از ساختارهای خشتمان تل تخت، تولید شده است. این کارگاه ظرفیت تولید بیش از ۱۵۰۰۰ عدد خشت تا پیش از شروع بارندگی و فصل سرد را دارد.

کارگاه تثبیت خاک های اطراف آبراهه های باغ شاهی

این کارگاه در تیرماه سال جاری با هدف تثبیت بدنه های خاکی آبراهه ها و جلوگیری از فرسایش و شسته شدن خاک در هنگام بارندگی و ایجاد شب منفی جهت جلوگیری از ورود آب درون آبراهه ها آغاز به کار نمود. تاکنون بالغ بر ۲۵۰ متر مربع از جداره های داخلی توسط اندود کاهگل تثبیت شده است.

گروه مستندکاری و حفاظت و مرمت پایگاه میراث جهانی پاسارگاد از آغاز سال جاری تاکنون، در راستای حفاظت و صیانت از ارزش ها و بقایای ارزشمند محوطه میراث جهانی پاسارگاد، بیش از ۴ کارگاه حفاظت و ساماندهی زیر نظر گروه حفاظت و مرمت در حال فعالیت است. در این میان می توان به کارگاه های زیر اشاره نمود:

کارگاه مرمت آبراهه های باغ شاهی پاسارگاد

این کارگاه که با همکاری استاد کاران مجموعه تخت جمشید در خرداد ماه سال جاری کار خود را آغاز نموده با هدف تبادل دانش، تکنیک های مرمت سنگ و همچنین پرورش نیروهای فنی ماهر، به حفاظت و ساماندهی بقایای موجود در آبراهه ها می پردازد. با راه اندازی این کارگاه، تاکنون ۳۰ متر طول از آبراهه ها ساماندهی شده و ۱۵ متر طول دیگر نیز در دستور کار قرار دارد.

کارگاه حفاظت ساختارهای خشتمان تل تخت

در مردادماه سال جاری، این کارگاه با هدف حفاظت از بقایای خشتمان موجود از فرسایش های محیطی، خواناسازی فضاهای معماری و ساماندهی مسیر بازدید آغاز به کار کرد. در این کارگاه تاکنون ۵ تن خاک از آواره های باستان شناسی

فصل دوم فعالیت ها در محدوده ویرانه های برج سنگی معروف به زندان سلیمان با هدف روشن کردن ابهامات درباره ماهیت و کاربرد آن در دوره هخامنشی انجام می شود. بنای معروف به زندان سلیمان شامل بقاوی دیواری است به بلندی ۱۴ متر که در شمال محدوده کاخ ها واقع شده است. این دیوار در اصل باقی مانده یک برج سنگی چهار ضلعی مسقف بوده که بر اثر استفاده از سنگ های آن در ساخت و سازهای متاخر به این شکل در آمده است. مقایسه این برج سنگی با بنای مشابه دیگری موسوم به کعبه زردشت در نقش رستم نشان داده که هردو این ساختمان ها بسیار شبیه به هم بوده و شاید کاربرد یکسانی نیز داشته اند، هر چند که هنوز کاربرد دقیق آنها نا معلوم است.

کاوش های فصل دوم در محدوده برج سنگی ویران در ادامه کاوش های سال قبل به منظور روشن کردن نقشه و جزئیات معماری بنا شروع شد. در این فصل با گسترش محدوده کاوش در بخش جنوبی محوطه و نیز ایجاد گمانه در بخش شمالی آن امید است تا ارتباط این دو با یکدیگر مشخص شود. کاوش های فصل گذشته به نتایج مهمی چون کشف آثار معماری متفاوتی با بنای شناخته شده دوره هخامنشی منتهی شد. از اهداف برنامه جامع کاوش های پاستان شناسی پاسارگاد مطالعه استقرارهای پیش از عصر هخامنشی است. به همین منظور کارگاهی در تل خاری، یکی از تپه های از تاریخی محوطه ایجاد شد. تل خاری مجموعه ای از تپه های کم ارتفاع و پراکنده در شمال محوطه پاسارگاد است که بخش بزرگی از آن در اثر فعالیت های کشاورزی سال های اخیر از بین رفته است. کاوش در تل خاری تا کنون به آثاری از استقرار دوران باکون، لپویی و هخامنشی رسیده است. از اهداف کاوش در تل خاری شناسایی لایه ها و تسلسل فرهنگی دشت پاسارگاد طی هزاره های چهارم تا اول پیش از میلاد است.

کاوش های پاسستان شناسی در محوطه پاسارگاد (فصل دوم)

علی موسوی

سیاست کاوش های جامع پاسستان شناسی در پاسارگاد

محوطه پاسستانی پاسارگاد نخستین و کهن ترین سکونت گاه سلطنتی سلسله هخامنشی در فارس است که تاریخ بنیان آن به دوره فرمانروایی کوروش بزرگ در نیمه قرن ششم پیش از میلاد می رسد. محوطه میراث جهانی پاسارگاد در محلی به نام دشت مرغاب در ۱۳۰ کیلومتری شمال شیراز، نزدیک به سرحدات شمالی استان فارس واقع شده است. در مجموع بیش از پنجاه اثر تاریخی در محوطه میراث جهانی پاسارگاد و پیرامون آن قرار دارد که شامل بقاوی سکونت گاههای پیش از تاریخی تا استقرار گاههای اسلامی در سده های ششم و هفتم هجری است.

فصل دوم کاوش های پاسستان شناسی در محوطه پاسستانی پاسارگاد آغاز شد. این کاوش تحت حمایت پژوهشگاه میراث فرهنگی کشور و برنامه ریزی و هدایت پژوهشکده پاسستان شناسی، همکاری اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان فارس و پشتیبانی پایگاه میراث جهانی پاسارگاد در حال انجام است. طرح جامع کاوش های پاسستان شناسی در محوطه پاسارگاد با هدف مطالعه فراگیر آثار پاسستانی از دوران پیش از تاریخ تا سده های هفتم و هشتم هجری به مدت پنج سال پیش بینی شده است.

مرمت هاون و بشقاب سنگی مربوط به دوره هخامنشی در کارگاه مرمت اشیاء موزه ای گنجینه

مرمت آثارهای
عنایت بر بنا: محمد رضا رفیعی

اقدامات مرمتی پس از شناخت کامل اثر و درک صحیح از آسیب و فن شناسی اثر صورت می‌گیرد که شامل اقداماتی نظیر: پاکسازی اولیه، قطعه‌یابی، خشکه‌چینی (پازل)، وصالی، بتنونه‌کاری، بازسازی کمبودها و درنهایت پاکسازی، پرداخت و تثبیت شی است. در نخستین مرحله مرمت، ابتدا قطعات شکسته شده ظرف پاره‌یابی (تصویر شماره ۲) و به صورت خشکه‌چین در کنار هم قرار می‌گیرد. (تصویر شماره ۳)

(تصویر شماره ۲)

(تصویر شماره ۳)

بعد از اطمینان از چیزی که باید در مرمت انجام داده شد، این نوع مواد کاربرد مناسبی در مرمت دارند. اضافی از نوعی رزین اپوکسی مصنوعی با نام تجاری آرالدیت (Araldite 554) و پارالوفید استفاده نموده و قطعات به یکدیگر وصل می‌شوند. این نوع مواد کاربرد مناسبی در مرمت دارند زیرا اتصالات حاصل، بسیار محکم و تغییرات فیزیکی، شیمیایی آن در دراز مدت بسیار ناچیز است و حتی بکار بردن این مواد در تحکیم و تقویت و اتصال بلوكهای سنگی رزین هم نتیجه بسیار خوبی داشته است. پس از این مرحله نوبت به بازسازی فرمی می‌رسد. در این گام بخش‌هایی از ظرف که موجود نیست با الگوبرداری از بخش‌های سالم و با استفاده از موم دندان پزشکی قالب‌گیری می‌شود. (تصویر شماره ۴ و ۵)

(تصویر شماره ۴)

(تصویر شماره ۵)

انتهایی گالری شرقی موزه اختصاص به محلی بنام کارگاه مرمت اشیاء موزه‌ای دارد. این محل به وسیله جدار شیشه‌ای از موزه جدا شده به گونه‌ای که بازدیدکننده می‌تواند کارگاه مرمت گنجینه و روند مرمت را از پشت شیشه تماشا کند. کارگاه مرمت گنجینه مکانی است که برای گردشگران ایرانی و خارجی و حتی کودکان بسیار مورد توجه است. (تصویر شماره ۱)

(تصویر شماره ۱)

از آنجا که تعداد زیادی اشیاء در گنجینه موزه نگهداری می‌شود وجود چنین مکانی الزامی است. اکثر اشیاء قبل از نمایش در ویترین نیاز به مرمت و استحکام بخشی دارند که در این مطلب به اختصار مراحل مرمت بشقاب و هاون سنگی از نظر خواهد گذشت. بشقاب و هاون سنگی که در این گزارش به روند مرمت آن پرداخته می‌شود، مربوط به دوره هخامنشی است که از لحاظ فن شناسی و نحوه ساخت و تکنیک بکار برده شده و به خاطر در دسترس نبودن منابع مستند کافی تا حدود زیادی در پرده ابهام قرار دارد و با توجه به زیبایی و دقت این آثار هنری می‌توان آنها را به یکی از هنرمندان شاخص دربار نسبت داد و یا تخفه‌ای شاهی منسوب به یکی از بزرگان دانست. جنس این نوع سنگ‌ها که بیشتر در شرق ایران یافت می‌شود ساختاری متفاوت با سنگ‌های پیرامون تخت جمشید دارد.

(تصویر شماره ۷)

(تصویر شماره ۶)

برای پر کردن قالب از نوعی مواد مخصوص همراه با مقداری پودر رنگ طبیعی که با طیف رنگ ظرف مطابقت دارد استفاده می‌شود و از اختلاط این مواد با آب مایه‌ای رقیق تهیه شده و با دقت در قالب ریخته می‌شود. (تصویر شماره ۶ و ۷)

(تصویر شماره ۹)

(تصویر شماره ۸)

بعد از تقریباً سه ساعت، قالب، جدا شده و زائدات اضافی آن برداشته و در نهایت با استفاده از سنباده‌های نرم سطح بازسازی شده، صیقل داده و به شکل اولیه پرداخت می‌شود. (تصویر شماره ۸ و ۹)

پس از طی مراحل قانونی سرانجام اشیاء شاخص در یکی از ویترین‌های موزه به نمایش گذاشته می‌شود. در کارگاه مرمت گنجینه دوره‌های کارآموزی برای دانشجویان مرتبط با رشته مرمت اشیاء و بازدید از این محل با کسب مجوز لازم و گذراندن مراحل قانونی انجام خواهد شد.

در حین انجام این مراحل، همزمان مدارک مستند نگاری از قبیل عکس‌برداری با اشل و نقشه از زوایای مختلف و دیگر مشخصه‌های ظاهری تهیه شده و در شناسنامه شیء ثبت خواهد شد. (تصویر شماره ۱۰ و ۱۱)

(تصویر شماره ۱۱)

(تصویر شماره ۱۰)

هزمان با پایان یافتن فصل سوم کاوش ها: گزارش تفصیلی از فصل سوم کاوش آبراهه های زیرزمینی تخت جمشید

علی‌اسدی
پاستن شناس و سریست کاوش آبراهه های زیرزمینی تخت جمشید

از شناسایی ۳۰۰ شیء تاریخی تا بازیابی پلان اصلی تخت گاه تخت جمشید

آبراهه های زیرزمینی تختگاه تخت جمشید، بخش مهمی از ساخت و سازهای این مجموعه به شمار می‌رود. عملیات ایجاد این آبراهه ها همزمان با آماده سازی تخت گاه و پایه ریزی بنایهای روی آن آغاز شده و احتمالاً ساخت بخش های مهم و خطوط اصلی آن پیش از اتمام نخستین کاخ ها به پایان رسیده است. این شبکه از آبراهه ها با آغاز پژوهش های میدانی در تخت جمشید از حدود ۸۰ سال پیش، به تدریج کاوش و بخش های گوناگون آن شناسایی شد.

در فصل سوم کاوش آبراهه های زیرزمینی تخت جمشید که با هدف از سرگیری ادامه ای کاوش آبراهه ای حیاط جنوبی کاخ تخر، شناخت آبراهه ای دروازه ناتمام و شناسایی ضلع جنوبی تخت گاه تخت جمشید همراه بود، تابع قابل توجه بدست آمد.

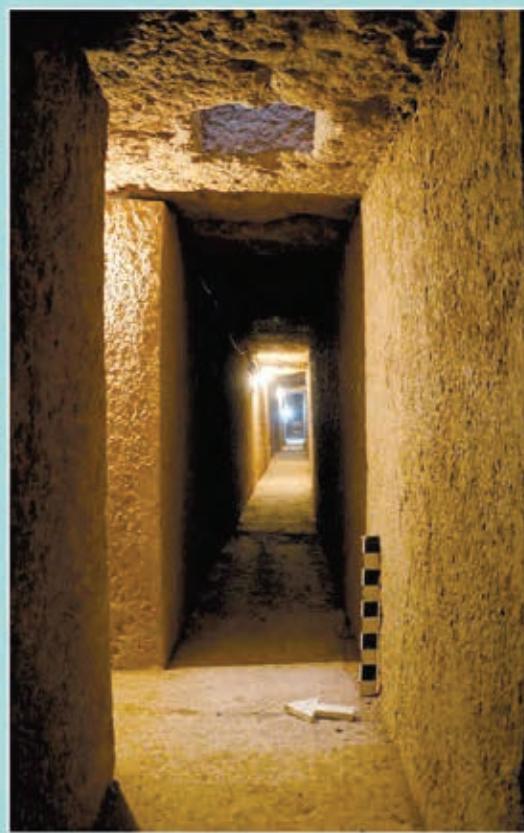
یکی از شاخص ترین یافته های این کاوش که مورد توجه همگان قرار گرفت، شناسایی و بیرون آوردن بخش پنهان شده ای دیواره جنوبی تخت جمشید از زیر خروارها خاک بود که این امر، بازیابی شکل اصلی پارسه، همان گونه که در درازای سده ها وجود داشته، را به همراه دارد. انتظار می‌رود نیمی از دیواره جنوبی تخت جمشید که به واسطه ای دو شدن خاک دور ریز حاصل از کاوش های اشمعیت و هرسفلد بین سال های ۱۹۳۲ م تا ۱۹۳۹ در آن قسمت، پنهان و نمای آن آشکار نیست. با اتمام پروژه کاوش در بخش جنوب تخت گاه تخت جمشید در سال های بعد، ضمن دستیابی به آبراهه های زیرزمینی در این بخش، بتوان با آشکار ساختن کامل دیواره تخت گاه تخت جمشید، عظمت دیواره جنوبی را بهتر دید. دیواره ای که با ارتفاع تقریبی ۱۴ متر تا دامنه ای کوه رحمت ادامه دارد این بخش از دستاوردهای کاوش، امکان دسترسی به مسیری برای گردشگران را از جنوب صفه ای تخت جمشید و بازدید از سنگ نیشته بسیار ارزشمند داریوش یکم در پی بنای جنوبی تخت جمشید در آینده با برنامه ریزی هایی که در خصوص مدیریت بازدید انجام خواهد شد، فراهم می‌سازد. مسیری که روزگاری در زمان هخامنشیان، مسیر اصلی ورود به تخت جمشید بود.

در بخش جنوبی تختگاه تخت جمشید، تل خاک حاصل از کاوش سالیان گذشته، موجب شده بود امکان بیرون رفت آب کانال ها از ضلع جنوبی تختگاه وجود نداشته باشد که در سال ۹۱ با شناسایی خروجی آبراهه و کاوش در بخش شرقی این دیواره، مشکل خروج آب های سطحی رفع گردید که امیدواریم با دستیابی به سطح های پایین تر، بتوانیم به امتداد دیگر شبکه آبراهه ها رسیده و آن را شناسایی کنیم. در کاخ تخر مجموعه ای از شبکه های آبراهه وجود دارد که یکی از این آبراهه ها از حیاط جنوبی تخر آغاز شده و با امتداد به سمت شرق در محدوده بین بنای خزانه و کاخ صد ستون به شبکه اصلی آبراه شرقی تختگاه می پیوندد. این آبراه به منظور دفع آب های حیاط مذکور ایجاد شده است. کاوش این آبراهه با توجه به اینکه دارای ساختاری متفاوت و جهت امتدادی نامشخص به سمت غرب تختگاه است دارای اهمیت قابل توجه در شناخت کلی شبکه آبراهه های زیرزمینی تختگاه بود و این احتمال وجود داشت که در صورت کاوش بتوان وضعیت آبراهه ها را در این بخش به صورت کامل مشخص نمود.

با ادامه کار در این آبراه جزئیات و نکات جدیدی در ارتباط با شکل کلی آبراهه ها مشخص شد این جزئیات به ویژه در شناخت بهتر روند تحولات مجموعه آبراهه ای تخر قابل ملاحظه است.

شناسایی دو شاخه ای فرعی از آبراهه که یکی به سمت شمال غربی حیاط تخر در امتداد است و به زیر کاخ منتهی می‌شود و جهت دفع آبهای پشت بام ایوان جنوبی کاخ مورد استفاده بوده و شاخه ای فرعی دیگری که به سمت جنوب حیاط تخر و کاخ H در امتداد است. همچنین یک دریچه اصلی مسدود شده به ابعاد 34×34 سانتی متر که آبهای سطحی محوط غربی حیاط جنوبی بدانند کار کرد آن چیزی و در زیر کدام یک از بنایهای گستره ای شمال شرقی تختگاه امتداد دارد. در نتیجه، کاوش در این بخش نیز مدنظر قرار گرفت که در ادامه ای کار حدود پنجاه متر از این آبراهه خاکبرداری گردید و انتظار می‌رود که با ادامه کاوش در فصل های بعدی و شناسایی شبکه آبراهه ها در این بخش، به بهبود بازسازی بنایها در این قسمت کمک گردد.

از یافته های شاخص این فصل از کاوش با شمار ۳۰۰ عدد شیء، تاریخی میتوان به تعداد زیادی از قطعه سنگ های کوچک و بزرگ نقش بر جسته دار و سنگ های تراش خورده عمده ای مربوط به نقوش پلکانهای شمالی، غربی و جنوبی حیاط تخر، چند قطعه سنگ کتیبه دار (حرف مربوط به کتیبه های فارسی پاستان)، دسته ای تزیینی شمشیر از سنگ لاجورد. قطعه هایی از نقاشی ها بر روی آجرهای لعاب دار، سنگ های تراش خورده کنگره دار مربوط به پلکان های اطراف حیاط، تعداد چهارده مهره سنگی تزیینی، چند اسکلت انسانی و تعداد بسیار زیادی از اشیاء دیگر مربوط به دوره هخامنشی اشاره نمود که این یافته ها پس از ثبت و مستندنگاری روانه ای موزه تخت جمشید خواهند شد.

گزارش عمرانی:
مدایت آب های سطحی محوطه ورودی
تختگاه تخت جمشید به جنگل پردیس

یکی از معضلات مجموعه تخت جمشید در ماه های بر بارش، آب گرفتگی مجموعه و همچنین ورودی تخت گاه تخت جمشید بود که بخش قابل توجهی از مسئله آب گرفتگی در بالای صفه پس از کاوش در سال های اخیر مرتفع گردید، کما اینکه این کاوش ها همچنان در حال انجام است. این در حالی است که طبق مشاهدات سال های گذشته، ورودی تخت گاه تخت جمشید در روزهای پر بارش سال، انبساطه از آب بارانی می گردد که هیچ مقصد تعریف شده ای برای هدایت آن وجود نداشته و همین امر تردد و ورود بازدید کنندگان به تخت جمشید را با مشکل مواجه می سازد. معضل آب گرفتگی در ورودی تخت جمشید ضمن ایجاد منظری ناخوشایند و متعاقباً چالش های حفاظتی، نارضایتی گردشگران را نیز به همراه دارد. لذا بر همین اساس و حساسیت موضوع، دفتر فنی و برنامه ریزی پایگاه میراث جهانی تخت جمشید برآن شد که قبل از فرا رسیدن فصل زمستان و بارش باران در جهت رفع این مشکل اقدام نماید تا با پیش بینی و اقدام به موقع، در زمستان سال ۱۳۹۶، مجموعه تخت جمشید شاهد بروز این گونه نابسامانی ها نباشد. بنا بر همین اساس، کارشناسان دفتر فنی با تهیه طرح اجرایی و لوله گذاری در این خصوص و تصویب طرح در کمیته فنی و تخصیص اعتبار از سوی واحد مالی، نسبت به اجرای طرح مزبور با هدف انتقال آب های سطحی از ورودی تخت گاه به سمت جنگل پردیس با برآورد اولیه هزینه ۲۰۰۰۰۰۰۰ ریال و مدت اجرای یکماه با انتخاب پیمانکار اقدام به کار نمود.

خلاصه طرح اجرایی

هدف طرح انتقال آب های سطحی از محوطه ورودی تخت گاه به جنگل پردیس جهت تردد راحت و این بازدید کنندگان شرح عملیات، این عملیات با اجرای حدود ۱۳۰ متر لوله گذاری از نوع کاروگیت به قطر اسمی ۳۰۰ میلیمتر و با اجرای ۴ عدد منهول جیده شده از بلوک و شیب استاندارد لوله گذاری شروع گردید.

دستگاه اجرایی، پایگاه میراث جهانی تخت جمشید

دستگاه نظارت، دفتر برنامه ریزی پایگاه میراث جهانی تخت جمشید

ناظر، مهندس کورش خوشنام فرد
پیمانکار، شرکت کنیه پایدار (سهامی خاص)

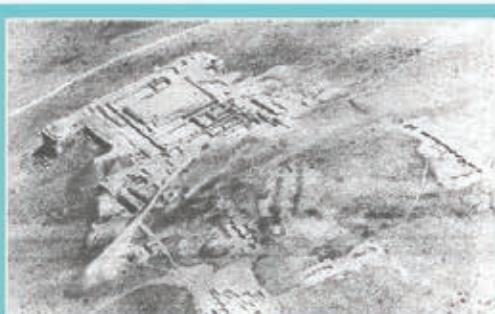
گزارش عملیات خواناسازی و حفاظت از ساختارهای معماری محوطه تل تخت

گروه های باستان شناسی و حفاظت و میراث پاسکاد میراث جهانی پاسارگاد

در شمالی ترین نقطه‌ی مجموعه بنایی‌های پاسارگاد تپه‌ای طبیعی وجود دارد که حدود پنجاه متر از سطح دشت بلندتر است و باستان شناسان تاریخ گذاری های منفاوتی برای ساختارهای معماری آن تعریف نموده‌اند. استرلوناخ اشاره می‌کند که این مجموعه به دوران کوروش (۵۴۶ تا ۵۳۰ ق.م.) مربوط می‌شود و دلایل خود را با شباهت این مجموعه به ارگ سلطنتی اکروبولیس در سارد و این که بسیاری از سنگ تراشان از معبد ناتمام آرتمیس به پاسارگاد آورده شده‌اند، قوت می‌بخشد. همچنین او اشاره می‌کند که پس از مرگ کوروش جانشینان وی تمایلی به تکمیل طرح های محوطه تل تحت از خودنشان نداده‌اند و سرانجام این محوطه توسط یک شورش محلی بر علیه سلوکیان نابود می‌گردد. احتمالاً به علت عدم وجود سوخت کافی برای ساختن آجر، بیشتر حجم ساختمانی آثار این محوطه با خشت بنا شده‌اند. با وجود کاوش‌های پی در پی طی سالیان گذشته در این محوطه و بیرون آمدن بخش‌های تاریخی مهمی از این فضاء، متأسفانه این فضاهای حال خود رها شده و تحت تاثیر عوامل متعدد خصوصاً عوامل جوی تهدید می‌شوند. تا آنجا که بخش‌های مهمی که در زمان استرلوناخ از دل خاک بیرون کشیده شد (تصویر ۱) و بقایای دیواره‌ها نمایان گشته بود به دلیل عدم حفاظت اصولی امروزه جز تلی از خاک ردی از آن‌ها پیدا نیست. باید گفت آثار تاریخی زمانی که در زیر خاک مدفون می‌شوند، با در محیطی ثابت قرار می‌گیرند، به مرور زمان پس از چندین سال با محیط تازه خود به حالت تعادل نسبی می‌رسند و روند فرسایشی آنها کاهش می‌یابد.

در این خصوص اثر تاریخی پس از مدفون شدن زیر خاک و یا زیر دوره تاریخی بعدی خود، در صورت فراهم بودن شرایط مناسب، سلامت خویش را بهتر و بیشتر حفظ می‌کند. بعد از حفاری، این تعادل به هم می‌خورد و شرایط محیط جدید به سرعت تاثیر می‌گذارد و روند فرسایشی تسریع می‌گردد. از آن‌جا که در سال جاری طی عملیات پیگردی بخش‌هایی از ساختارهای خشته کاوش شده در زمان استرلوناخ که به دلیل عدم حفاظت مناسب دچار فرسایش شده بود مجدداً خوانا سازی می‌گردد لذا، نیاز است تا این دیواره‌ها نیز در مقابل عوامل آسیب رسان حفاظت گرددند (تصویر ۲).

یکی از روش‌های مرسوم حفاظت از ساختارهای خشته، اجرای دیواره‌ی خشته‌ی حفاظتی بر روی دیواره باستانی و در نهایت کشیدن یک لایه اندواد کاهکل بر روی آن است. لازم به ذکر است هدف اصلی این پروژه پیگردی و خوانا سازی ساختارهای معماری و حفاظت و مرمت آنها با کمترین میزان دخل و تصرف می‌باشد. بازدیدهای دوره‌ای و مراقبت و نگهداری دائمی از آثار از جمله اقدامات پس از مرمت و در طول سال خواهد بود.

تصویر ۱: کسترده‌کی کاوش‌های استرلوناخ در سال ۱۹۶۲ (استرلوناخ - ۱۳۷۹)

تصویر ۲: بخشی از فضاهای پیگردی شده در محوطه‌ی تل تخت و نهایان شدن آثار خشته‌ای باستانی

راه اندازی و بگاه پایگاه میراث جهانی پاسارگاد

به گزارش حمید فدایی مدیر پایگاه میراث جهانی پاسارگاد،
وبگاه اینترنتی این پایگاه بارگذاری و با آدرس
قابل دسترسی است.

هدف این وبگاه معرفی بهتر مجموعه میراث جهانی
پاسارگاد در زمینه های گردشگری و صنایع دستی و
معرفی بخش های فعال و فعالیت های پایگاه است.
علاقه مندان می توانند جدیدترین رویدادها، اخبار،
همایش ها و اطلاعات تخصصی پایگاه را از طریق وبگاه
رسمی پاسارگاد پیگیری نمایند. نسخه انگلیسی، فرانسه و
ایتالیایی این وبگاه نیز به زودی راه اندازی خواهد شد.

www.pasargadae.ir

حفظ اضطراری جداره اطراف آبراهه های باع شامی

محمدحسین
کارشناس حفاظت و محبت پایگاه میراث جهانی پاسارگاد

جداره های خاکی طرفین آبراهه های محوطه با استفاده از
ملات کاهگل حفاظت اضطراری می شود.
در دو سوی آبراهه های مجموعه پاسارگاد به دلیل
کاوشن های انجام شده جداره خاکی وجود دارد که همه
ساله به دلیل فرسایش طبیعی خاک و نیز رشد گیاهان
هرز و خودرو، مشکلاتی را برای پلوک های سنگی
آبراهه ها به وجود می آورد. در این راستا و به منظور
کنترل ریزش خاک های فرسایش یافته و رشد گیاهان،
یک لایه ملات کاهگل در قالب لایه حفاظتی بر روی
این بستر بکار می رود. این کارگاه به دلیل نوع خاک،
شرابط دمایی و نیز کنترل شرایط خشک شدن و گیرش
کاهگل به صورت شبانه در طول ماه های گرم تابستان
انجام پذیرفت.

شایان ذکر است پیش از به کار گیری لایه کاهگل، بستر
زیرین با حذف گیاهان، تسطیح، پاشیدن یک لایه شیره
آهک و استفاده از بافته های کنفی آماده سازی می گردد.

نکوداشت
مریم رخشانی کوچصفهانی

دره دلتنگ، دشت دلتنگ، سپیده دمان دختر بر فراز کوه،
دلتنگ و عشق...
وعشق در آب رودخانه خود را دوباره پاکیزه می کند
به تو گفته بودم دخترم، به اندیشیدن فراز مکن
داستان ایکور را هزار بار برایت گفته بودم
و تو در فراز شرفی تا فرودت را بی آنکه دیده باشم
با جانی خسته تر از همیشه باور کنم
چه ات افتاد دخترم
که از فرودت فرازی جاودانه پدید آمد
سهم دره و دشت از تو خون تو نبود
اما چندان که تقدیر بود
که این دشت و دره را تو به سحر رهایی منشیین
آه افسوس دخترم، آنچه را پاییدی که دیگران از یاد برده بودند
و تنها ماندی با رازهای مگویت، در سینه ای خسته و زخمی...

مریم رخشانی کوچصفهانی، کارشناس مرمت بنا، به مدت سه سال در پایگاه میراث جهانی
پاسارگاد فعالیت کرد و مسئولیت مرکز مطالعات پاسارگاد بر عهده او بود. او علاوه بر همکاری
در تدوین طرح مدیریت پاسارگاد، به بررسی "تکنولوژی ساخت و فرایند مرمت در مجموعه
میراث جهانی پاسارگاد" پرداخت. همچنین مقاله او با عنوان آب نماهای باعث شاهی محوطه
تاریخی پاسارگاد در "پاسارگاد ۱: مجموعه مقاله های پایگاه میراث جهانی پاسارگاد".
تایستان ۱۳۹۶ در حال چاپ است.

رخشانی در ۲۷ مرداد ۸۴ در اثر سانحه به رحمت ایزدی پیوست.
روحش شاد و یادش گرامی...

Sep
21

INTERNATIONAL PEACE DAY

۲۱ سپتامبر / شهریور
روز جهانی صلح

خواست خدا در زمین، آشوب نیست.
بلکه صلح، نعمت و حکومت خوب است.

بخشی از کتبیه خشایارشا به خط میخی فارسی باستان

محل و تاریخ اکتشاف: اطراف تخت جمشید به سال ۱۳۴۵ خورشیدی
محل نگهداری: موزه تخت جمشید

"سنگ نگاره‌ای از تخت جمشید که نشان از دوستی و صلح دارد"

نشانی که به وفور در نقوش تخت جمشید تکرار شده است

فردریش کرفتر
(۱۸۹۰-۱۹۷۱)

بروفسور فردریش کرفتر برای نخستین بار در کتاب "طرح های بازسازی تخت جمشید" به کار عظیم بازسازی و توصیف کامل تختگاه شگفت انگیز تخت جمشید پرداخته است. در زمان نگارش کتاب، وی آخرین بازمانده از همکاران ارنست هرتسفلد بوده است که کاوش هایش از سال ۱۹۳۱ میلادی در تخت جمشید، راه را برای پاکسازی و آزادسازی این بنای خارق العاده دوران شکوفایی امپراتوری کهن ایران باز نمود. کتاب طرح های بازسازی تخت جمشید، نخستین بار در سال ۱۹۷۱ در آلمان منتشر شد و کرفتر مجددًا ماكتی در مقیاس ۱:۱۰۰۰ از تخت جمشید تهیه نمود که در حال حاضر در موزه پیش از تاریخ و آغاز تاریخ برلین نگهداری می شود. طرح های کرفتر تا کنون توسط گروه های متعددی در سراسر دنیا به عنوان پایه ای برای بازسازی سه بعدی تخت جمشید مورد استفاده قرار گرفته است. پایگاه میراث جهانی پارسه-پاسارگاد در راستای اهداف علمی و فرهنگی خود، اقدام به انتشار این اثر ارزشمند نموده است.

ستون های تخت جمشید در بررسی های فردریش کرفتر

ستون های کاخ های تخت جمشید شاید اساسی ترین اجزاء در بازسازی این کاخ ها باشد. به همین دلیل جا دارد به ستون ها به طور کامل پرداخته شود تا بتوان سهل تر به ابعاد و شکل ظاهری آنها در بررسی ساختارها پرداخت. ستون های تخت جمشید که امروزه ۱۷ ستون بزرگتر آن بریا هستند همواره توجه بازدید کنندگان از آن ها را برانگیخته است، از وجوده تمایز این ستون ها ترکیب در نوع خود، تازه و دقت در ساخت آن هاست. همه ستون ها از پایه، بدنه و سرستون جانوری و یا از سرستون مختلط (مختلط به معنای داشتن تزئینات سرستون) ترکیبی که بالای آن مزین به تندیس جانور است، تشکیل شده است. در اینجا لازم است به بخشی از ویژگی های ستون های هخامنشی پرداخته شود. در ساخت این ستون ها از قطعه سنگ های تقریباً هم ارتفاع استفاده نشده، بلکه سعی شده تا ابتدا کار با قطعاتی تا حد امکان بلند آغاز شود، یعنی استفاده از روشی که بار اول در پاسارگاد ابداع شد. همان گونه که تعداد اندک ستون های به جای مانده در آبادانا نشان می دهند، بدنه ستون هایی با ارتفاع ۶۵/۱۵ متر، فقط از سه قطعه سنگ تشکیل شده و در این مورد قطعه سنگ زیرین ۸ متر ارتفاع داشته است، با وزن تقریبی ۴۵ تن، پس از بریا کردن قطعات سنگ تراشیده، قطرستون ها به وسیله چهار شیار متقابل، از بالا تا پایین تعیین می شده است. ربع محیط دایره هایی که به این ترتیب در سنگ بوجود آمده، بسته به اینکه ۵۲ شیار عمودی قرار بوده بر روی سنگ کنده کاری شود، خود به ۱۲، ۱۰، ۹ یا ۱۳ قسمت تقسیم می شده و بر روی همان قطر ستون و همانند چهار شیار قبلی کار می شدند. بدنه های ستون چند وجهی که به این طریق به وجود آمد؛ یک منشور چند پهلوست که کمی به سمت بالا باریک تر می شده و در سطح منشوری فقط برآمدگی شیارها از پایین تا بالا کنده کاری می شده است. دقت و ظرافتی که امروزه نیز ما را به شگفتی وا می دارد، فقط به این شیوه قابل دستیابی بوده است.

ستون های تخت جمشید را در وهله اول می توان به دو گروه بزرگ ستون های چوبی و ستون های سنگی تقسیم بندی کرد. به نظر می رسد ستون های کوچکتر از نوع ستون های به کار رفته در کاخ تجر، حرم، خزانه، بخش اداری دربار و کوشک آبادانا همه از چوب ساخته شده باشند. در محل های مذکور هیچ بقایایی از ستون های سنگی یافت نشده است. اما اشمیت در خزانه بقایایی از ستون های چوبی را یافته که به دلیل شیوه کار بر روی سطح خارجی آنها با پوششی از کاه و اندود روی آن «ستون های گچی» نامیده شده اند. با اندودی که بر روی ستون ها کشیده شده، چوبی بودن آن ها مشخص نیست. می توان با اطمینان گفت که همه ستون های چوبی دارای پایه سنگی بوده اند، همان گونه که یافته های مربوط به ستون های چوبی نشان می دهد. شکل این پایه ها از شال ستون ساده با یک یا دو صفحه کوچک، شال ستون با پایه ستون سنگی (سنگ زیر ستون) ساده (در خزانه) و پایه های زنگوله ای (در حرم) تا پایه های پله ای مت Shankل از شال ستون و پایه ستون سنگی دو پله ای متفاوت هستند.

درباره سرستون های مربوط به ستون های چوبی چیزی نمی دانیم، شاید آن ها نیز از چوب ساخته شده بودند، چرا که هیچ اثری از آن ها یافت نشده است. چند سنگ شیشه ای سیاه-سفید که احتمالاً می توانسته در ساخت چشم تندیس های سرستون های سرستون های چوبی مورد استفاده قرار گیرد، در حرم یافت شدند، اینکه اصولاً در تجر و حرم سرستون هایی وجود داشته را می توان با مقایسه با آرامگاه های صخره ای به اثبات رساند. طرح های ما برای بازسازی نیز بر همین پایه استوارند. دو مین گروه بزرگ، ستون های سنگی شامل سرستون های مختلط رواق شاهی تا ستون های بزرگ تخت جمشید در آبادانا و دروازه ملل هستند. ما بطور کلی از ستون های سنگی، بقایای پایه، بدنه ستون و سرستون ها را می شناسیم.

در اینجا سه گروه ستون وجود دارند که من آنها را در سال ۱۹۳۵ بازسازی کردم؛ این گروه ها به شرح زیر است:

- (الف) ستون هایی با پایه ستون زنگوله ای، بدنه ستون و سرستونهای جانوری ساده
- (ب) ستون هایی با پایه ستون زنگوله ای، بدنه ستون و سرستون جانوری مختلط
- (ج) ستون هایی با پایه ستون پلکانی، بدنه ستون و سرستون جانوری مختلط

وجود ستون هایی با پایه ستون پلکانی، بدنه ستون صیقلی و سرستون جانوری ساده، آنکه که مثلاً در کاخ بارعام پاسارگاد وجود دارد را نمی توان در تخت جمشید به اثبات رساند. همه ستون های سنگی تخت جمشید شیاردار بودند. احتمالاً در ستون های ناتمام جلوی دروازه ملل نیز ایجاد شیارهایی در بدنه در نظر گرفته شده بوده است. پس از آنکه ایرانیان در سال ۱۹۵۳ سرستون هایی با نقش شیرdal (گریفین، گریفون) را در نزدیکی خیابان سپاه کشف کردند، می توان گفت از نقوش سرستون های جانوری تا کنون چهار مضمون به شرح زیر شناخته شده هستند.

- ۱- سرستون های جانوری که به وفور در همه جا دیده می شوند؛ (تصویر شماره ۱)
 - ۲- سرستون های ایوان جنوبی آبادانا و ایوان جنوبی سه دروازه- حیاط جنوبی، نقش شیر شاخدار؛ (تصویر شماره ۲)
 - ۳- سرستون های «لپسو» در جلوی ایوان تالار تخت و دروازه شاهی؛ (تصویر شماره ۳)
 - ۴- سرستون هایی به شکل شیرdal که محل اصلی آنها معلوم نیست. (تصویر شماره ۴)
- می توان گفت که نقشایه ۱ در همه گروه ستون ها، نقشایه ۲ فقط در گروه ستون های الف و نقشایه ۳ فقط در گروه ستون های ب دیده می شود.

(تصویر شماره ۲)

(تصویر شماره ۲)

(تصویر شماره ۱)

(تصویر شماره ۴)

معرفی دیتا بیس پاسارگاد

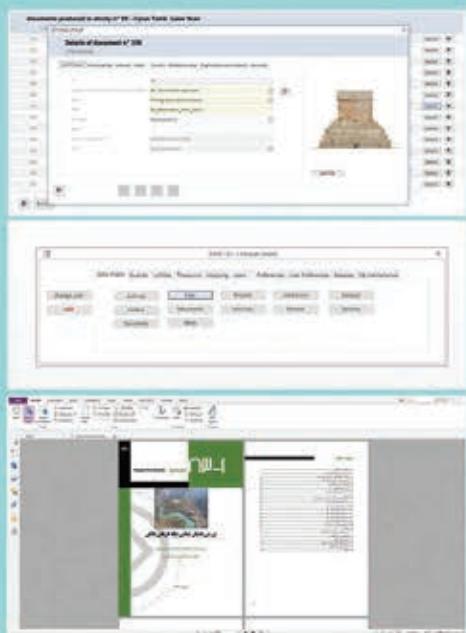
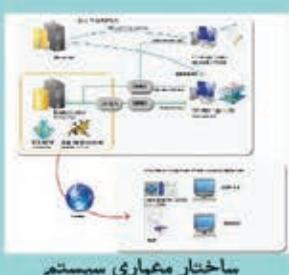
فرزانه گلابی:

کاشتای و مسئول هر آنستاد پاسارگاد میراث جهانی پاسارگاد

مرکز اسناد پاسارگاد با قدمتی حدود ۱۳ سال شامل تمامی اسناد و مدارک تصویری و نوشتاری در زمینه های باستان شناسی، مرمت، زمین شناسی، گردشگری، مردم شناسی و غیره است. این پایگاه با همکاری موسسه عالی حفاظت و مرمت ایتالیا (ISCR) اقدام به ایجاد دیتابیس به منظور مدیریت، حفظ و استفاده آسان از کلیه اطلاعات و مدارک موجود در مرکز اسناد پاسارگاد و همچنین کلیه اطلاعات و مدارکی که در آینده تولید خواهد شد؛ نموده است. از آنجا که این مرکز اسناد از زمان شکل گیری پاسارگاد فعال بوده، لازم بود تا بانک اطلاعات جامعی وجود داشته باشد تا با دسته بندی و ثبت اطلاعات و نیز امکان تعریف سطح دسترسی به مسئول و کاربران و همچنین قابلیت اضافه نمودن اطلاعات جدید و ویرایش اطلاعات قدیمی بتوان به سرعت و آسان ترین روش اطلاعات را مدیریت و بازیابی نمود و مورد استفاده قرارداد. ضمن همکاری دوجانبه ایران - ایتالیا دو نفر از پرستل پاسارگاد تحت آموزش های لازم جهت ایجاد و مدیریت دیتابانک قرار گرفتند.

طراحی نرم افزار در سه فاز انجام شد. در فاز اول کاری به منظور مشخص نمودن نیازهای نرم افزار یک سیستم بین اعضای گروه انجام شد. در فاز دوم به طراحی جداول و چارت های اولیه پرداخته شد و در انتها وارد فاز کدنویسی و طراحی نرم افزاری شدیم. فاز سوم که مهمترین مرحله کار است به ورود اطلاعات به نرم افزار اختصاص دارد. معماری سیستم به صورت کلاینت - سرور و بر پایه نرم افزار اوین سورس طراحی شده است. یکی از عمدترين فرآیندهای این نرم افزار اوین سورس بودن آن است که این مزایای این نرم افزار اوین سورس بودن آن است که این امکان را به ما دهد تا هر زمان که بخواهیم تغییرات خود را اعمال نموده و ویرایش جدید را جایگزین کیم.

ساختمان معماری دیتابیس این امکان را به سیستم می دهد تا تمام بخش ها را بر روی یک سیستم یا دیتابیس را بر روی سرور مرکزی یک یا چندین شبکه نصب کرد. به طور تئوری، حتی این موضوع نیز امکان پذیر است که دو سرور جداگانه مورد استفاده قرار گیرند. یک سیستم برای دیتابیس و یک سیستم برای ذخیره فایل ها. سیستم مدیریت دیتابیس مورد استفاده در این پروژه PostgreSQL است. PostgreSQL یک نرم افزار عالی برای مدیریت دیتابیس ها و پایگاه داده ها است و اخیراً به عنوان یکی از پیشرفتیهای ترین محصولات اوین سورس برای طراحی یک دیتابیس رابطه ای با قابلیت انعطاف شناخته شده است.

مدیریت کنترل پوشش‌های گیاهی در محوطه میراث جهانی پاسارگاد

زهرا حسینی: کارشناس پایگاه میراث جهانی پاسارگاد

تمامی آثار تاریخی به خصوص سایت‌های باستان‌شناسی که تازه حفاری شده‌اند، در معرض خطر رشد بیولوژیکی قرار دارند که در انواع مختلف، باکتری‌ها گرفته تا درختان، یکی از عوامل آسیب‌رسان به آثار تاریخی محسوب می‌شوند. رشد پوشش‌های گیاهی ناخواسته با انباشت خاک و تجزیه مواد موجود در مصالح و ایجاد حفره و فضاهای خالی صورت می‌گیرد، که آب می‌تواند در این حفره‌ها جمع شود یا بذر گیاهی در آن قرار گیرد، که با فرآهم آمدن آب و انباشت خاک فضای مناسب رشد بذر ایجاد می‌گردد (Ferraby, 2007: 195; Mouga & Almeida, 1994: 326). ایجاد فشار مکانیکی، افزایش روند هوازدگی و ایجاد تغییرات رنگی در سنگ را به همراه دارد. (Ashurts & Burns: 2007) گوناگونی گسترش و همچنین همزیستی تکاملی علف‌های هرز با سایر جانداران نشان می‌دهد که آن‌ها بخشی مهمی از پوشش سبز طبیعت را تشکیل می‌دهند که برای حفظ شرایط اکولوژیکی مناسب، بسیار سودمند هستند. این پوشش سبز طبیعی غیر از آنکه موجب افزایش مواد آلی خاک و فعالیت میکروارگانیزم‌های خاکزی می‌شود از فرسایش خاک توسط باد و باران نیز جلوگیری کرده و با ایجاد فضای سبز و تولید گل‌های رنگارانگ، طبیعت را دلیل‌زدایی می‌نماید (منتظری، ۱۳۸۴: ۴). لذا برای حفظ شرایط اکولوژیکی، در مناطقی از محوطه‌های تاریخی که رویش تأثیر مستقیمی بر تخریب آثار تاریخی و باستان‌شناسی ندارد، برای حفظ منظر طبیعی منطقه می‌باشد به کنترل رشد گیاهان بسنده نمود. باید در نظر داشت که اکوسیستم طبیعی منطقه پاسارگاد، بازمانده‌ای از طبیعت فرسایش یافته زاگرس مرتعی بوده و در نوع خود بسیار حائز اهمیت است. لذا هر گونه اقدام بدون برنامه ریزی، می‌تواند منجر به تداخل و بر هم زدن نظام در محیط زیست طبیعی منطقه گردد. به طور کل نگاه یکسوزیه به گیاهان به عنوان یک آفت در محوطه‌های تاریخی چندان شایسته نیست و تلاش برای حذف کامل آن از طبیعت تلاشی بیهوده به نظر می‌رسد. چراکه طبیعت بلاfaciale گونه‌ای مقاوم تر را جایگزین آن خواهد نمود (امتحانی و علمی: ۱۳۸۵). در مجموع برای کنترل پوشش‌های گیاهی ناخواسته می‌باشد دلایل قانع کننده‌ای در دست باشد. از این رو، قبل از هر اقدامی می‌باشد برنامه مدیریت کنترل پوشش‌های گیاهی بر اساس اولویت‌ها و ضرورت‌ها، و با در نظر گیری تمامی شرایط مطلوب و نامطلوب حضور گیاه در محوطه طراحی شود. مدیریت و کنترل پوشش‌های گیاهی در محوطه‌های تاریخی ایران، علم نوینی محسوب می‌شود. گستره محوطه‌های تاریخی ارزشمند، تنوع اقلیمی، استفاده از روش‌ها و رویکردهای سنتی کنترل، سبب شده که رشد پوشش‌های گیاهی در اغلب محوطه‌های ایران به عنوان یک معصل شناخته شود و تنها رویکرد قابل اجرا، حذف و ریشه کنی آنان سنجیده گردد. در حالی که دیدگاه‌های نوین در جهان در راستای حفظ ارتباط گیاه و محوطه تاریخی با کنترل اثرات تخریبی محتمله است، به همین منظور انجام پژوهش‌های مرتبه که با توجه به اهداف و در نظر گیری تعامل بایدار بین اثر تاریخی و اکوسیستم طبیعی محوطه، به ارائه راهکار می‌پردازد، ضرورتی دوچندان دارد. در جهت دست یابی به این تعامل، برنامه مدیریت تلفیقی پوشش‌های گیاهی محوطه میراث جهانی پاسارگاد با توجه خاص به اکوسیستم طبیعی منطقه آغاز گردید. در این پروژه که از زمستان ۱۳۹۵ آغاز شده است و تاکنون ادامه دارد، با شناسایی کلیات طرح شامل تعریف اهداف، تشخیص مشکل و ارزیابی روش به طراحی برنامه برداخته شده است. طی این مراحل از این جهت حائز اهمیت است که، با تعریف صحیح اهداف و پیروی از برنامه قدم به قدم کنترل، می‌توان از صحت تصمیمات اتخاذ شده اطمینان حاصل کرد. یکی از اقدامات ارزشمند انجام شده در این پروژه، تهیه هرباریوم گیاهی از گونه‌های فصلی موجود در خصوص تنوع زیستی، وضعیت انتشار و تکامل رستنی‌های موجود در منطقه آغاز گردید. در این مطالعات ارزشمندی در خصوص تنوع زیستی، وجود یک هرباریوم و بانک بذر، می‌تواند در تشخیص گیاهان، فسیل دانه‌ها و جوانه‌های یافت شده در محوطه‌های گیاه باستان‌شناسی، وجود یک هرباریوم و بانک بذر، می‌تواند در منابع تحقیقاتی در محیط زیست طبیعی منطقه، اطلاعات پاسارگاد شده باشند. همچنین تطبیق بقایای گیاهی یافت شده با گیاهان امروزی موجود در محدوده مورد نظر کمک رسان باشد. بنابراین می‌توان گفت که نقش و اهمیت تهیه یک هرباریوم در چهارچوب اهداف محوطه‌های تاریخی و باستان‌شناسی، بسیار حائز اهمیت است.

منابع:

- امتحانی، محمدحسن، و محمد رضا علمی، "بررسی کهور درهای در جنوب ایران" بیانان، دوره ۱۱، شماره ۱، ۱۳۸۵: ۱-۱۱.
- منتظری، منصور، یاقنهای دانش ملطفه‌ز، تهران: سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی، ۱۳۸۴.
- گرونر، بورگ کورت، زیبایی شناسی در معماری، با ترجمه مجتبی دولتخواه و سولماز همتی، تهران: موسسه نشر دولتمند، ۱۳۸۹.
- جهاندار، سیم، و مینو لفاجی، انسان-طبیعت-معماری، تهران: عصر کنکان، ۱۳۹۰.
- پور یوسفزاده، سارا، محمد رضا پامیان، و مجتبی انصاری، "معیارهای مرمت منظر محوطه‌های تاریخی و طبیعی با تأکید بر محوطه بیستون کرمانشاه" پایگاه نظر، سال نهم، ش ۲۲، ۱۳۹۱: ۲۵-۴۴.
- Ashurts, John, and Colin Burns. "Phisiology, technology and craft." In Conservation of ruins, by John Ashurts, 82-146. Oxford: Elsevier, 2007
- Ferraby, Sara. "The ecology of ruins site." In Conservation of ruins, by John Ashurts, 194-212. Oxford: Elsevier, 2007
- Portugal: a study case." The Conservation of Monuments in the Mediterranean Basin. Venezia: Proceedings of the 3rd International Symposium, 1994. 323-328
- Mouga, Teresa M.L.S, and Teresa Maria Almeida. "Excavated monuments as environment for plants. Conimbriga

نقشه بوداری و فناوری های اسکن سه بعدی در مستندنگاری آثار تاریخی

(نموده موردنی محوله جهانی تخت جمشید و پاسارگاد)
ضیاء دلیعی پور، حمیده قلیان و بندهمین احمدی روزان

در این نوشتار سعی شده که اطلاعات کلی راجع به تعدادی از علمی ترین فناوری های روز دنیا در مستندنگاری آثار و بناهای تاریخی ارائه گردد. امروزه آثار و بناهای با ارزش تاریخی در سراسر دنیا با استفاده از این فناوری ها مستند می گردند. بی شک تعداد بی شماری از ارزشترین آثار و بناهای تاریخی دنیا در کشور ما ایران جای گرفته اند که تهیه اسناد و نقشه های مربوط از وضع موجود این آثار با استفاده از روش های یاد شده، نه تنها منجر به مستند نگاری علمی این آثار می شود بلکه سندی ماندگار در راستای انجام پژوهش نسل های آینده به شمار می رود.

فتونگرامتری

یکی از روش های استفاده شده در مستندنگاری آثار باستانی فتوگرامتری است که به دو روش برد بلند و کوتاه تقسیم بندی می شود. روش فتوگرامتری برد بلند بیشتر در موقعیت بابی هایی محوطه های تاریخی و تهیه نقشه های هوایی از سایت های تاریخی کارایی دارد و روش برد کوتاه در مستندنگاری دقیق نماهای آثاری نظیر کتیبه ها و نقش بر جسته ها مورد استفاده قرار می گیرد. مبنای اصلی این روش تبدیل عکس به نقشه است. روش کلی کار بدین صورت است که ابتدا از اثر مورد نظر از چند جهت عکسبرداری شده و سپس عکس ها با استفاده از نرم افزارهای خاصی (نظیر PHIDIAS) به نقشه تبدیل می شوند (تصویر ۱).

از جمله ویژگی های این روش نسبت به روش های قدیمی تر مستندنگاری، نظیر برداشت های دستی این است که می توان به عنوان مثال نمای یک اثر تاریخی (کتیبه، نقش بر جسته، نقاشی دیواری، بناها و...) را با دقیق بالا و در زمانی کوتاه و با صرف کمترین هزینه از نظر نیروی کار و زمان مستند کرد. از جمله مزیت های دیگر این روش نسبت به روش های برداشت دستی، تهیه نقشه از تصاویر گرفته شده بدون تماس مستقیم و عدم نیاز به استفاده از بر جسب های اندازه گیری بر روی آنها می باشد که این امر از صدمه زدن به بناها و آثار در هنگام اندازه گیری جلوگیری می نماید. هدف از تهیه نقشه، تبیت وضعیت موجود اثر است که امکان بررسی چگونگی فرسایش ها، جایجایی ها و سایر تغییر شکلهای هندسی آثار را در آینده فراهم می سازد.

علاوه بر روش یاد شده، امروزه فناوری های دقیق تری برای مستندنگاری آثار و بناهای باستانی نظیر اسکن نوری و لیزر اسکن وجود دارد که ادامه مطلب به معرفی این روش ها می پردازد.

لیزر اسکن

این ویژگی در مورد مدل سازی آثار تاریخی با ساختاری پیچیده بسیار حائز اهمیت است، از این جهت که می توان تمام جزئیات اثر مورد نظر را با بهترین حالت و یا مقیاس ۱:۱ و در کوتاه ترین زمان ممکن برداشت نمود.

کارشناسان مرمت و بازسازی بناها و آثار تاریخی، از طریق مدل های سه بعدی تهیه شده می توانند میزان فرسایش و تخریب اثر را در نتیجه حوادثی همچون زلزله، سیل و... برآورد کنند.

از جمله دیگر ویژگی های این فناوری علاوه بر تهیه مدل های سه بعدی از آثار، ویرایش اطلاعات جمع آوری شده جهت انجام آنالیزها نظیر محاسبه حجم اثر و استخراج اطلاعات هندسی و تهیه همانند (مولاز) از اثر را می توان نام برد.

از جمله روش های دیگر مستند نگاری آثار و بناهای باستانی استفاده از فناوری لیزر اسکن است. برخلاف روش فتوگرامتری کلاسیک که عکس گرفته شده از اثر با استفاده از نرم افزارهایی به نقشه تبدیل می شوند (تصویر ۱)، در این فناوری دستگاه لیزر اسکن در مقابل اثر، استقرار یافته و با پرتاب اشعه های لیزری به اثر و دریافت دوباره آن ها امکان تهیه ابر و نقطه های (Point Cloud) سه بعدی از اثر را فراهم می کند (تصویر ۲). ابر و نقاط برداشت شده امکان تهیه مدل های سه بعدی، ترکیب با بافت طبیعی اثر (تصویر ۳) و نقشه های معماری شامل پلان، نما و مقطع طولی و عرضی را برخلاف روش فتوگرامتری کلاسیک فراهم می کند (تصویر ۴). یکی از ویژگی های قابل توجه این فناوری این است که اطلاعات را بصورت آنی (Real-Time) و با مقیاس حقیقی جمع آوری می کند.

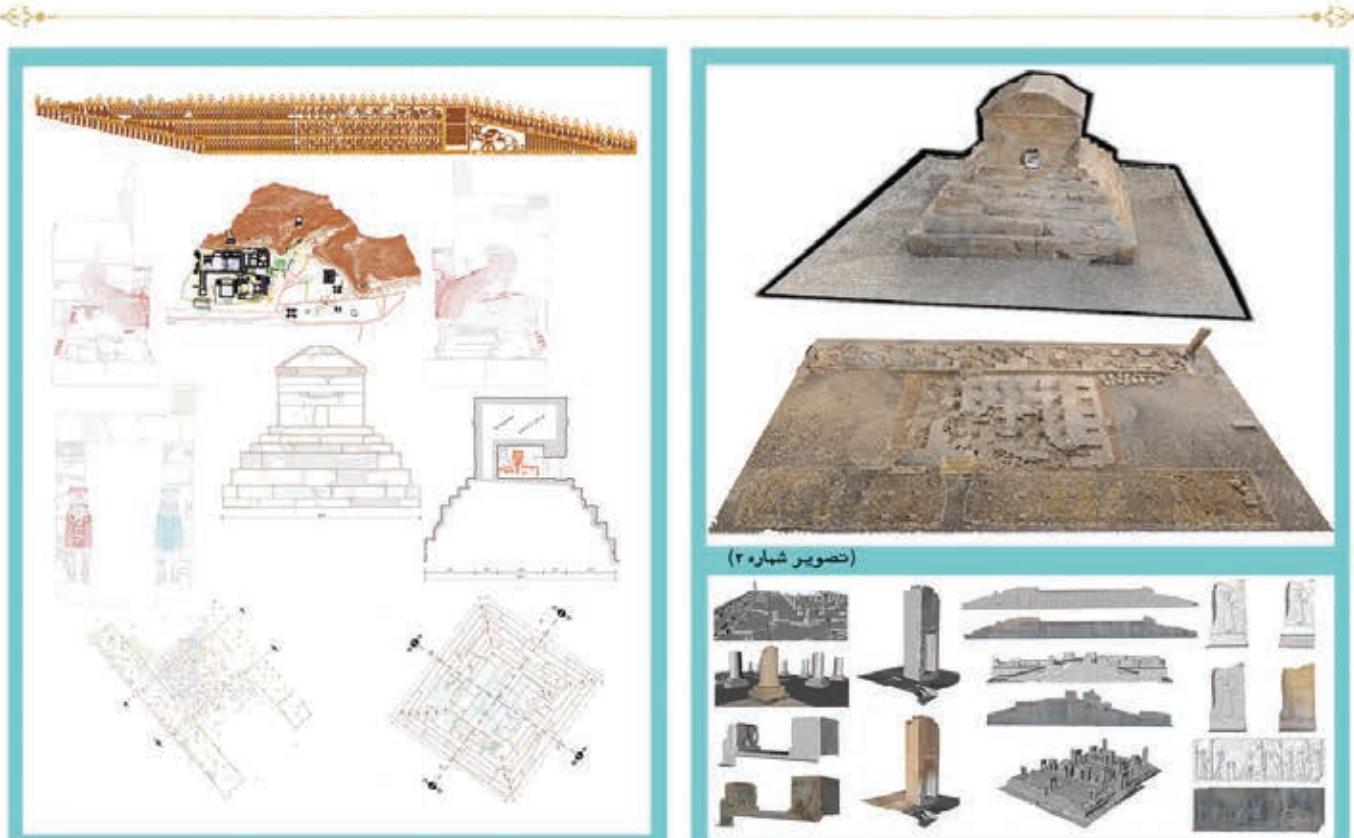

(تصویر شماره ۱)

اسکنر نوری

آخرین فناوری استفاده شده در مستندنگاری آثار تاریخی که در این نوشتار به آن پرداخته می‌شود، گونه‌ای از فناوری ساختار یافته با نور به نام اسکنرنوری است. این سیستم نیز همانند فناوری لیزر اسکنر امکان تهیه ابر و نقاط سه بعدی (Point Cloud) از اثر را فراهم می‌سازد.

تمامی ویژگی‌های ذکر شده در مورد فناوری لیزر اسکنر (برداشت با مقیاس حقيقی، تهیه مدل‌های سه بعدی ترکیب با بافت طبیعی اثر، نمایش آنی اثر درهنگام برداشت، آنالیز حجم آثار و استخراج اطلاعات هندسی از آثار) در مورد این فناوری نیز صدق می‌کند با این تفاوت که دقت نقاط برداشت شده با این فناوری یک دهم میلیمتر بوده در حالی که این میزان در فناوری لیزر اسکن یک سانتیمتر است. تفاوت دیگر آن نسبت به فناوری لیزر اسکن در این است که اسکنرنوری فقط در مستند نگاری اشیا و آثاری نظیر کتیبه‌ها، نقش بر جسته‌ها، سنگ نگاره‌ها و نقاشی‌های دیواری کاربرد داشته و در مستندنگاری بناهای تاریخی کاربردی ندارد. در حال حاضر این روش، دقیق‌ترین و علمی‌ترین روش مستندنگاری موجود در جهان جهت تولید همانند (مولاز) و تحقیق در زمینه آسیب نگاری و آسیب شناسی اثر است. مدل سه بعدی تهیه شده از اثر در نتیجه استفاده از این فناوری امکان هر گونه مطالعه و تحقیق بر روی اثر را بدون نیاز به دسترسی مستقیم به اثر اصلی فراهم می‌کند. لازم به ذکر است که نقش بر جسته پاره‌عام در تخت جمشید، سنگ نگاره انسان بالدار در پاسارگاد، درگاه‌های کاخ اختصاصی، کاخ پاره‌عام و همچنین کتیبه داخل آرامگاه کوروش با استفاده از این فناوری مستند گردیده و این امکان برای تمامی محققین علوم مرتبط نظیر باستان‌شناسان، مردم‌گران، متخصصان خواندن خطوط باستانی و... فراهم آمده که بدون نیاز به دسترسی مستقیم اثر در مورد آن به مطالعه و تحقیق بپردازند.

(تصویر شماره ۲)

(تصویر شماره ۲)

امهیت ساخت ماکت
بناهای تاریخی

نفعه مورثی: مانع بدنی تاریخی و جهانی ناخت جهشید
سعید و حمیری: کارشناس ارشد حقوقی و مردم آثار تاریخی

ماکت ها ساخته می شوند تا برای بینندگانشان منظری جدید ایجاد کنند. این منظرها میتوانند با اهداف گوناگونی برنامه ریزی شده باشند چراکه در حالت عادی غیر قابل درک هستند. یکی از این اهداف میتواند ارایه ی یک تصویر جامع برای یک بیننده عادی باشد که در حال آشنازی با اثری همچون تخت جمشید است. در این زمینه دو پارک مینیاتوری در فاصله سال های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۵ در شهرهای تهران و مشهد ساخته شده که ماکت تخت جمشید نیز در کنار آثار دیگر ایران ساخته به مععرض نمایش عموم قرار گرفته است. این پارک ها با هدف آشنازی بیشتر مردم با آثار شاخص و تاریخی ایران ساخته شده اند. چراکه دسترسی به همه ی آثار شاخص برای همگان آسان نیست و معمولاً همه ی مجموعه آثار با ارزش معماری و تاریخی را نمیتوان در یک جا و در کنار یکدیگر دید. از دیگر اهداف مهم این مجموعه ها ایجاد انگیزه برای کودکان است. اجرای برنامه های آموزشی میدانی برای دانش آموزان از مؤثرترین روش های آموزش و فرهنگ سازی است که در اینگونه برنامه ها کودکان با ماهیت آثار تاریخی و مهم کشورشان آشنا شده و انگیزه ی فعالیت های شغلی در این زمینه ها برایشان ایجاد میشود. هدف دیگر ساخت این ماکت ها ایجاد فضای مطالعاتی مناسب برای کسانی است که در این زمینه در حال پژوهش هستند. دیدن آثار از منظر کلان با رعایت کلیه ی جزئیات و تناسیات از یک سو و قرار گیری چندین اثر مختلف که از نظر موقعیت مکانی واقعی بسیار از هم دورند، در کنار یکدیگر شرایط مناسبی برای مقایسه و بررسی های علمی رشته های مرتبط پژوهشی ایجاد می کند. با بررسی بازخوردهای متبت مردم از دیدن این نوع پارک ها ضرورت ایجاد اینگونه پارک های مینیاتوری در شهرهای بزرگ احساس می شود

(تصویر شماره ۲)

(تصویر شماره ۱)

(تصویر شماره ۲)

(تصویر شماره ۲)

ماکت تخت جمشید با مقیاس ۲۵/۱ اندازه واقعی و به شکل وضعیت موجود فعلی آن در پارک های مینیاتوری تهران و مشهد ساخته شد. روش ساخت بدین شکل بود که ابتدا نقشه سه بعدی به کمک فناوری های پیشرفته‌ی نقشه برداری در محل اثر انجام شده و سپس فایل های نقشه به کمک چاپگرهای سه بعدی به احجام موردنظر تبدیل و پس از قالبگیری و ساخت مدل نهایی قطعه به قطعه در چایگاه خود قرار گرفت. با هدف ایجاد جلوه های کاملاً طبیعی از نظر نور و سایه های اصلی اثر، این ماکت ها در فضای باز قرار دارند. به همین منظور از موادی استفاده شده که بتوانند در شرایط مختلف مختلف جوی از خود پایداری مناسب نشان دهند. این مواد شامل ترکیبات کامپوزیتی مثل رزین های پلی استر و ایکوسی و همچنین در بعضی از قسمت ها مصالحی مانند سنگ استفادة شد. برای مثال در مورد بلکان های سنگی و نقوش، بر حسته های ابری بلکان ها، از سنگ برای ساخت قطعات استفاده شده است. (تصویر شماره ۱۲.۳)

از نمونه مراکت هایی که با هدف بررسی کارشناسی از تخت جمشید و دستیابی به دیدگاه کلان از این اثر و آثار مهم دیگر اطراف آن ساخته شد، می توان مراکت حیرم تخت جمشید را نام برد. این آثار، در یک مجموعه‌ی تاریخی با ارزش، یک حرم تاریخی برای محظوظه میراث جهانی تخت جمشید، تشکیل داده اند. ساخت این مراکت، دیدگاه جامعی از این مجموعه را به نمایش می گذارد. مقیاس این مراکت در نظر گرفته شد که البته در بعد از قاع این مقیاس ۱:۱۰۰۰ اجرا شده چرا که در این حالت عوارض طبیعی منطقه بطور واضح تری به نمایش گذاشته می شود. مرجع این مراکت نقشه های توپوگرافی سازمان نقشه برداری کشور و همچنین عکس های هوایی این سازمان است. این مراکت در پایگاه میراث جهانی تخت جمشید نگهداری می شود. (تصویر شماره ۴)

- بازدید مقدماتی از آثار پایگاه تخت جمشید پیانگر آن است که نزدیک به صد و پنجاه جعبه حاوی سفال های دوره های مختلف موجود است.
- سفال های موجود بیشتر مربوط به خود منطقه فارس است. هر چند مجموعه سفال هایی از چشمۀ علی ری (مربوط به دورۀ پیش از تاریخ) نیز در این آثار وجود دارد (اریک اشمتیت باستان شناس آلمانی از سوی دانشگاه فیلادلفیا مامور کاوش در منطقه باستانی چشمۀ علی ری گردید، که این حفاری همزمان با کاوش وی در تخت جمشید بود، اشمتیت مقداری از سفالهای چشمۀ علی را با خود به تخت جمشید آورد تا حين کاوش در تخت جمشید به مطالعه سفال های بدست آمده از این تبه نیز پردازد اما این مطالعه نا تمام ماند و سفال های انتقالی او بدون هیچ طبقه بندی در آثار تخت جمشید رها گردید).
- سفال های بدست آمده از کاوش ها و بررسی ها در این آثار شامل؛ سفال هایی با شناسنامه و بدون شناسنامه و هویت است.
- طبقه بندی سفال های بر اساس (مشخصات کلی شامل: محوطه، گمانه، واحد، تاریخ کشف و قدمت) انجام گرفته است و آمار کلی سفال بر اساس (له، کف، بدنه، شانه، لوله، دسته) ارائه شده است.
- و طیف رنگی سفال های بر اساس جدول Munsell است. آنچه که در طرح پژوهشی - کاربردی مزبور حائز اهمیت است، این است که مستندگاری علمی از تمامی اشیاء به دست آمده شناسنامه دار شدن و ثبت و ضبط تمامی مواد فرهنگی یافت شده از دوره های مختلف، بی شک پژوهشی ارزنده و کاربردی خواهد بود که ضمن حفاظت بیشتر و ساماندهی دقیق تراشیاء، ارائه نتایج آن در قالب یک بانک اطلاعاتی در آینده ای نزدیک، می تواند برای مراکز علمی و تحقیقاتی در ایران و خارج از ایران و همچنین دانشجویان و پژوهشگران سودمند باشد.

شونه سفال دوره هخامنشی (تیلیما ۱۹۶۴)

شونه سفال های شاخص هخامنشی

طرح پژوهشی - کاربردی ساماندهی و طبقه بندی آثار سفال تخت جمشید

سله جوکار کارشناسی ارشد باستان شناس

پایاترین و فراوان ترین داده باستان شناختی، بویژه در دورۀ پیش از تاریخ، سفال است. تا قبل از رواج آزمایشات کریم (۱۹۵۰م)، سفال اساس تاریخ گذاری دوره ها و فرهنگ های مختلف بود تا جایی که باستان شناسان براساس رنگ سفال به تقسیم بندی فرهنگ های مختلف می پرداختند. با وجود روند رو به رشد مطالعات آزمایشگاهی، سفال همچنان مهمترین و محبوب ترین داده باستان شناسی محسوب می شود، چرا که با مطالعه سفال و نقوش آن می توان به نوع فناوری، هنر، فرهنگ، اندیشه و در بعضی موارد به اقتصاد معیشتی یک قوم پی برد. در واقع سفال ها کتاب های تاریخ فرهنگ ها و اقوام مختلف هستند.

در بخش جنوبی مجموعه میراث جهانی تخت جمشید، تعداد زیادی از قطعه سنگ ها و اشیاء سفالی بدست آمده از کاوش های هیأت های باستان شناسی از سال ۱۳۱۰ تا کنون نگهداری می شود. این آثار محتوی مجموعه های مهم و بی نظیر از کاوشها و بررسی های انجام شده در مرودشت و اطراف آن است. منطقه ای که دارای توالی گاهنگاری از دوره پیش از تاریخ تا دوره اسلامی است.

آثار سفال تخت جمشید، در گذشته به گونه ای بایگانی شده بود که استفاده علمی از آن اگر نه ناممکن که بسیار دشوار بود. گذشته از آن، بسیاری از قطعات این مجموعه، بدون شناسنامه و هویت باستان شناختی است و تعداد زیادی از سفال های بصورت ظرف سفالی کامل با پتانسیل نمایش موزه ای بوده که در طرح پژوهشی - کاربردی مزبور، توجه به تمامی این موارد لحاظ شده است.

این در حالی است که در آثار سفال تخت جمشید علاوه بر سفال، اشیاء سنگی همچون شالی ستون ها و پایه ستون و قطعات سنگی و همچنین گچبری هایی از دوران تاریخی (ساسانی) نیز وجود دارد. همین امر و سایر موارد گفته شده، اهمیت و ضرورت ساماندهی و مستندگاری از یافته های باستان شناسی موجود در آثار سفال واقع در بخش جنوبی تختگاه تخت جمشید را دو چندان کرده و موجب گردید از میان طرح های پژوهشی پیشنهادی پایگاه میراث جهانی تخت جمشید برای سال ۱۹۶۴ اجرای طرح مستندگاری علمی و دقیق از مجموعه سفال ها و مواد فرهنگی نیز به شورای فنی و راهبردی پایگاه میراث جهانی تخت جمشید برسد.

بررسی نقاط ضعف شهر مادرسلیمان
و ارائه راهکار جهت بهبود شرایط موجود

علی نقش: کارشناس، معلمی پایگاه میراث جهانی پاسارگاد
محمد جولا چغفی پلستان شنل لازه کل، هیئت فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری فارس

آثار تاریخی و فرهنگی با دو کارکرد متعارض یعنی حفاظت و استفاده رو به رو هستند. از این نظر موضوع چگونگی استفاده از میراث فرهنگی به یکی از مباحث و مسائل مهم در عرصه برنامه ریزی شهری و منطقه ای تبدیل شده است. در این راستا رویکرد «توسعه شهری پایدار» مناسب ترین رویکردی است که می تواند میان حفاظت و استفاده از میراث فرهنگی آشتی و تعادل برقرار سازد. رویکرد نوین در شهرسازی معاصر جهان با نوعی بازاندیشی در مفهوم میراث فرهنگی به عنوان «ثروت ملی» و عنصر «هویت جمعی» همراه است و برنامه ریزی و مدیریت میراث فرهنگی به عنوان رشته ای مستقل در برنامه ریزی شهری و منطقه ای جای خود را باز کرده است. برای توسعه، شهر بهترین مکان قلمداد می شود. در این راستا تکوّن و دگرگونی چهره شهر، گاه قانونمند و تا حدی حساب شده بوده است و گاه می ضابطه و غیرقانونی. در این راستا و برای رسیدن به توسعه بدون از بین بردن میراث طبیعی و فرهنگی، شود. توسعه پایدار مفهومی است که تغییر در بنیادها را اقتضا می کند که به همه جا چشم دارد: عدالت اجتماعی، حفظ میراث فرهنگی، حفظ محیط زیست، جامعه های سالم، برآوردن نیازها، نسل آینده، همه در شمار مفاهیمی است که زیربنای توسعه پایدار را تشکیل می دهد. به نظر می رسد یکی از موانع جلوگیری از این عمل، نبود ادبیات مشترک بین میراث فرهنگی، شهرداری و وزارت مسکن در مورد بافت ها، و آثار تاریخی است و این موضوع فرستی را پیش آورده تا دست کم شهرداری بتواند تحت عنوان بافت های فرسوده و به بهانه بهسازی و نوسازی شهر و معابر شریعه دست به تخریب بسیاری از آثار تاریخی بزند که حفظ و احیای آن برای انتقال برخی ارزش های درون آن لازم بوده است. در دنیای معاصر ارزش های فرهنگی به منبع مهمی برای تولید ارزش های اقتصادی تبدیل شده است. هر چند گذشت زمان و حیات تاریخی به بنایها و فضاهای ارزش می بخشند. ولی زندگی و حیات روزمره مردم یک شهر نیز ارزش آفرین است و به سهم خود به ماندگاری و تجسم فضایی نیاز دارد. از این نظر توسعه ای پایدار شهری ایجاب می کند که در کنار حفظ و احیای ارزش های تاریخی و قدیمی، با ایجاد یادمانها و نشانه های شهری جدید به ارزش های نوین نیز هویت کالبدی و فضایی ببخشد و میان گذشته و آینده ارتباطی زنده و خلاق برقرار ساخت. آثار و بنایهای تاریخی و قدیمی، بخش معینی از ارزش های معماری و کالبدی اکتفا کرد بلکه لازم است که ارزش های تاریخی و فرهنگی در متن حیات عمومی حفظ و تقویت یک بعدی ارزش های معماري و کالبدی اکتفا کرد بلکه لازم است که ارزش های تاریخی و فرهنگی در نظر گرفته شود. اما نکته و مساله ای مهم این است که چگونه آثار تاریخی و میراث فرهنگی را در متن برنامه های توسعه و عمران شهری و منطقه ای به کار گرفت، به نحوی که به جای ایفای نقش میراث بتواند به عنوان منبعی توسعه آور، زنده و هویت بخش بازندگی واقعی، جاری و روزمره عموم مردم آمیخته شود. ایندیا شکل گیری شهر کنونی مادر سلیمان که از ابتدا با نام روستای پاسارگاد یا روستای مادر سلیمان شناخته شده است به اوخر دهه پنجاه و بعد از شکل گیری و پیروزی انقلاب اسلامی باز می گردد. قبل از آن اهالی و ساکنان این منطقه در قلعه پاسارگاد و دیگر قلعه های موجود که در اطراف محوطه پاسارگاد قرار داشته است زندگی می کردند. شهر مادر سلیمان در زمان شکل گیری فاقد طرح هادی بود و تنها نقشه ای که از آن زمان موجود است مربوط به شرکت مشاور امانت و همکاران است که در آن تنها جاده منتهی به مقبره کورش، موزه تاتمام پاسارگاد و دفتر فعلی پایگاه میراث جهانی پاسارگاد در آن مکان یابی و جانمایی شده است. با خروج تدریجی ساکنین از قلعه پاسارگاد و روی آوردن به ساخت و سازهای شبانه، مقدمه جالشی بزرگ فراهم آمده و این مיעضل و ارائه راهکار برای آن، کار ساده و آسانی بمنظور نیز رسید. در ادامه به برخی از این مشکلات اشاره خواهد شد:

- پیش روی بیش از حد ساخت و سازها به محوطه میراث جهانی پاسارگاد

- فقدان الگویی مناسب بخصوص در سیمای کلی شهر

- استفاده از مصالح نامتجانس در بدنه این ساخت و سازها

- شکل گیری ساختمانهای دو طبقه تا قبل از تصویب عرصه و حرایم محوطه میراث جهانی پاسارگاد

- ایناشت مصالح ساخته ای رها شده در نقاط مختلف شهر

- با توجه به وجود مشکلات فراوانی که به برخی از آنها در بالا اشاره گردید اصلاح و ساماندهی آنها مستلزم همکاری چند جانبه نهادهای مختلف در کنار هم می باشد. اما با این وجود، ارائه راهکارهایی جهت کنترل و بهبود وضع موجود پیشنهاد می گردد

- تهیه و تدوین طرح جامع شهری ویژه با همکاری پایگاه میراث جهانی پاسارگاد، شهرداری مادر سلیمان و دیگر ادارات و ارگان های مرتبط با موضوع ذکر شده

- بالا بردن سطح آگاهی مردم و توجیه ساکنین این منطقه در جهت اهمیت دادن به مسایل شهری

- آسیب شناسی و مستند نگاری وضع موجود نمای کلی شهر بمنظور ارائه الگویی مناسب جهت

همسان سازی و زیبا سازی شهر

- منع نمودن مصالحی از قبیل سرامیک و سیمان در نما و بدنه شهری مادر سلیمان

- طراحی و اجرای مبلمان و عناصر شهری با رعایت قوانین مصوب مجموعه میراث جهانی پاسارگاد

پایگاه میراث جهانی پاسارگاد در نظر دارد طی سال جاری جهت مناسب ساخته ای نمای ساخته ای و رسیدن به طرح مناسب از تجارب کاشنasan پایگاه و استفاده از توان و پتانسیل دانشگاهی قدمی بردارد هر چند که این موضوع در سالهای گذشته نیز جزئی از دغدغه این پایگاه بوده و در همین زمینه اقدامات مفیدی را نیز به انجام رسانیده است.

توسعه اقتصاد محلی:

دستاوردهای مثبت اقتصاد مبتنی بر گردشگری

محلب سوچی

اعظم (الدول) رستایی کارشناس، روابط عمومی و امور فرهنگی

در سفرهایمان از محلی‌ها خرید کنیم...

در سفرهایمان حتی آب معدنی را از مقاذه دارهای روستایی بخریم، تا هزار تومان بیشتر جنس فروخته باشند، شاید همین کار ما باعث فروش بیشتر و عدم مهاجرتشان به شهرها شود.

وقتی به مسافرت می‌روم، مدام پاسازها را نگردیم، همه جا پاساز هست، اما خوشحال کردن پیرمرد روستایی هنرمند و باحوصله، خرید نان و آش سنتی از بانوی خوش ذوق بومی، فرصتی است که باید قدرش را دانست. حتماً از آنها خرید کنیم و بدانیم که شاید تنها درآمد زندگیشان همین است!

حتی اگر پول همراهان نیست و خرید نمی‌کنیم، با آنها حرف بزنیم و تحسین شان کنیم. همه ما به تحسین و دیده شدن نیاز داریم. باور کنیم با خرید یکی دو شیشه مریبا، لواشک، نان سنتی، سبزی کوهی و یا صنایع دستی از محلی‌ها، ورشکست نمی‌شویم، بلکه مهریانی را در کشورمان بخش می‌کنیم.

در سفرهایمان حامی بومیان همان منطقه‌ای باشیم که بخاطر جاذبه اش به آنجا سفر کرده‌ایم، مگر ته این است که همین بومیان، حافظان همیشگی جاذبه‌های مقصد سفرهای من و تو هستند.

در سفرهایمان، برای غذا خوردن، پنیر و نان محلی و کره و توت سفید را جایگزین چلوکبابی کنیم که در هر رستورانی و در هر زمان یافت می‌شود.

در سفرهایمان لذت ببریم از پوشیدن گیوه‌هایی که مانند یک کفش کولر دار، پاهایمان را خنک نگه می‌دارد و آرامش خاصی به همراه دارد. در سفرهایمان با خرید پادیزه‌های حصیری از پیرمرد هنرمند، خنکای نسیم را حس کنیم. چه طعمی دارد مزه کشک‌های تازه و معطر به سبزی‌های کوهی که پیززن با نو اش، در گنار جاده برای فروشان، بساط پهن کرده است.

چه عکس‌های زیبایی می‌شود گرفت؛ وقتی که لباس بومی منطقه‌ای را می‌پوشیم که با دستان دختر هنرمندی دوخته شده است. بدانیم خرید از جوامع محلی، علاوه بر احترام گزاری و شخصیت دادن به کارآفرینان و کمک به اقتصاد خانوار آنها، مانع از نابودی این هنرها و زندگی روستایی می‌شود.

همه ما می‌توانیم مهریانی باشیم... بخواهیم سفیر مهریانی باشیم.

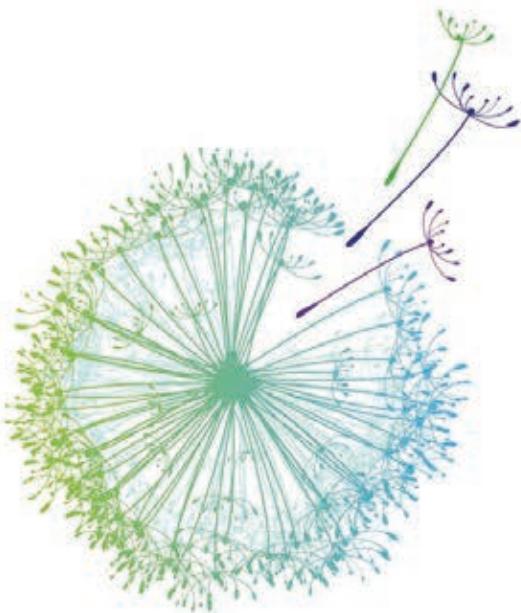

سال ۲۰۱۷ را به عنوان "سال بین‌المللی گردشگری پایدار برای توسعه"
با شعار سفر کن، لذت ببر، احترام بگذار

مجمع عمومی سازمان ملل متحده، سال ۲۰۱۷ را به عنوان "سال بین‌المللی گردشگری پایدار برای توسعه" تصویب کرد. در همین راستا، دبیر کل سازمان جهانی گردشگری ملل متحد (UNWTO)، در بیانیه‌ای اعلام کرده است، سال ۲۰۱۷ به عنوان سال بین‌المللی گردشگری پایدار برای توسعه، فرصتی بی‌همتا برای پیشبرد سهم گردشگری مبتنی بر سه ستون اصلی پایداری یعنی "اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی" است که در عین حال می‌تواند موجب افزایش آگاهی نسبت به ابعاد حقیقی این بخش شود.

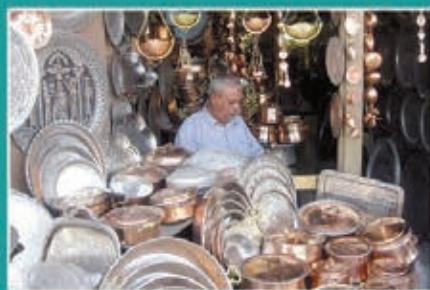
۲۰۱۷

سال بین‌المللی گردشگری پایدار برای توسعه

2017

International Year of
Sustainable Tourism
for Development

PERSEPOLIS
Photo by : Hamid Hatami

مهرهای استاتمپی و مهرهای استوانه‌ای

دوره: هخامنشی
 محل کشف: تخت جمشید
 محل نگهداری: موزه تخت جمشید

محمد رضا رفیعی: گنجینه دار موزه تخت جمشید
 عنایت بیدان: مرمتکار آثار هنری

پیکر داریوش بزرگ بر آرامگاه وی (به نقل از و هینتر)

کمان اسلحه ملی ایرانیان

پیکر داریوش کمان به دست، نقش شده بر بالای آرامگاه وی در نقش رستم

چشمگیر ترین قسمت نقش جسمه بالای آرامگاه داریوش در نقش رستم، پیکر تراشیده داریوش بزرگ است که ۷۰/۲ متر بلندی دارد و در سمت چوب مجلس، به حالت نیم رخ و رو به راست، بر روی سکویی سه پله ای ایستاده است. وی تاجی گنگره دار بر سر نهاده است و ریابی بلند و گشاد آستین و پرچین و شکن به تن کرده که در اصل با رنگهای درخشان ترین شده بوده است. کفش ساده و نیم تن و دامنش را کمریندی استواره می دارد؛ ریش را بلند و حلقه حلقه ساخته و مویش را پیچ در پیچ در پشت سر انبوه کرده و آراسته است و حلقه ای از گوش (راست) آویخته و دستبندهایی منقوش بر مچ دارد. وی با دست چپ یک سرکمانی پارسی را گرفته است و آن را عمودی به گونه ای حمل می کند که سر دیگرش بر پشت پای چپش جای دارد.

دست راست او نیاشنگانه جلو آمده و با کف و انگشتان باز به سوی آتش شاهی و فرشاهی دراز گشته است. کمان اسلحه ملی ایرانیان بوده و پادشاه هخامنشی به عنوان مدافع ایرانیان به کمان وری خود می بالیده است. در زمرة چیزهای گرانبهایی که در آرامگاه کوروش بزرگ نیز، گذاشده بودند، کمان سکالی او بود؛ روزی سنجک را شاهی بیستون و بر نخستین سکه هخامنشی نیز داریوش کمان بدست نقش شده است و در کتیبه خودش بر روی آرامگاهش در نقش رستم نیز به هر کمالگیری خود می نازد.

منبع: شابود شهمبازی، ع (۷۶)، شرح مصور نقش رستم فارس
شیراز، منتشر، انتشارات بندان تحقیقات محافلش

